

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 46

40e jaargang

17 februari 1997

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Richtlijn 96/96/EG van de Raad van 20 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens 1
- ★ Richtlijn 96/97/EG van de Raad van 20 december 1996 tot wijziging van Richtlijn 86/378/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid 20
- ★ Richtlijn 96/98/EG van de Raad van 20 december 1996 inzake uitrusting van zeeschepen 25

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 3 mei 1996 tot en met 2 mei 1999 geldende vangstmogelijkheden en de financiële compensatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Volksrepubliek Angola inzake de visserij voor de kust van Angola 57
- ★ Protocol tot vaststelling van visserijrechten en de financiële tegenprestatie bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe inzake de visserij voor de kust van Sao Tomé en Príncipe, voor de periode van 1 juni 1996 tot en met 31 mei 1999 76

Prijs: 19,50 ecu

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

RICHTLIJN 96/96/EG VAN DE RAAD

van 20 december 1996

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat Richtlijn 77/143/EEG van de Raad van 29 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens ⁽⁴⁾ bij verschillende gelegenheden aanzienlijk werd gewijzigd; dat, nu deze richtlijn opnieuw wordt gewijzigd, duidelijkheidshalve die richtlijnen in één tekst herzien moeten worden;
- (2) Overwegende dat in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid het verkeer van bepaalde voertuigen in de Gemeenschap onder zo gunstig mogelijke omstandigheden dient plaats te vinden, zowel met betrekking tot de veiligheid als met betrekking tot de concurrentievoorwaarden voor de vervoerders in de verschillende Lid-Staten;
- (3) Overwegende dat de steeds grotere verkeersdichtheid en de toenemende gevaren en overlast die daaruit voortvloeien alle Lid-Staten voor veiligheidsproblemen van gelijke aard en omvang stellen;

- (4) Overwegende dat de huidige controlenormen en -methoden van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; dat daardoor de gelijkwaardigheid van de prestatieniveaus op veiligheids- en milieugebied van de gecontroleerde voertuigen die in de Lid-Staten worden gebruikt, in het gedrang komt; dat deze situatie voorts van invloed kan zijn op de mededingingsvoorwaarden voor vervoerders uit de verschillende Lid-Staten;
- (5) Overwegende dat hieruit de noodzaak voortvloeit om de frequentie van deze controles en de verplicht te controleren punten zoveel mogelijk te harmoniseren;
- (6) Overwegende dat de controle na ingebruikneming van het voertuig betrekkelijk eenvoudig, snel en goedkoop moet zijn;
- (7) Overwegende dat er dus minimale communautaire normen en methoden voor de technische controle van de in bijlage II opgesomde punten dienen te worden omschreven in bijzondere richtlijnen;
- (8) Overwegende dat als overgangsmaatregel de nationale normen van toepassing blijven op de punten die niet vallen onder de bijzondere richtlijnen;
- (9) Overwegende dat de in bijzondere richtlijnen vastgestelde normen en methoden snel moeten worden aangepast aan de technische vooruitgang en dat, teneinde de tenuitvoerlegging van de daartoe vereiste maatregelen te vergemakkelijken, een procedure moet worden ingesteld voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in een comité voor de aanpassing van de technische controle aan de technische vooruitgang;
- (10) Overwegende dat, voor wat betreft remsystemen, het vaststellen van waarden voor de regeling en opbouw van de luchtdruk in die systemen, in het huidige stadium als onhaalbaar moet worden beschouwd, gezien de verscheidenheid van de testapparatuur en -methoden die in de Gemeenschap worden gebruikt;

⁽¹⁾ PB nr. C 193 van 4. 7. 1996, blz. 5 en 31.

⁽²⁾ PB nr. C 39 van 12. 2. 1996, blz. 24.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 februari 1996 (PB nr. C 78 van 18. 3. 1996, blz. 27), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 juni 1996 (PB nr. C 248 van 26. 8. 1996, blz. 49) en besluit van het Europees Parlement van 24 oktober 1996 (PB nr. C 347 van 18. 11. 1996).

⁽⁴⁾ PB nr. L 47 van 18. 2. 1977, blz. 47. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/23/EG (PB nr. L 147 van 14. 6. 1994, blz. 6).

- (11) Overwegende dat het voornemen bestaat om deze richtlijn verder te wijzigen teneinde hierin geharmoniseerde en verbeterde methoden voor het uitvoeren van de controle op te nemen;
- (12) Overwegende dat, in afwachting van geharmoniseerde controleprocedures en -praktijken, de Lid-Staten naar eigen inzicht een controleprocedure kunnen toepassen om vast te stellen of het voertuig in kwestie aan de remeisen voldoet;
- (13) Overwegende dat alle Lid-Staten in hun rechtsgebied ervoor moeten zorgen dat systematisch technische controle van hoog niveau plaatsvindt;
- (14) Overwegende dat de Commissie toeziet op de praktische toepassing van deze richtlijn en geregeld aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uitbrengt over de bereikte resultaten;
- (15) Overwegende dat allen die zich met de technische controle van voertuigen bezighouden ervan doordrongen zijn dat de controlemethode, en met name de laadtoestand van het voertuig op het moment van de controle, van invloed zijn op het oordeel van degenen die de controle uitvoeren ten aanzien van de bedrijfszekerheid van het remsysteem;
- (16) Overwegende dat het voor elk voertuigmodel voorschrijven van referentiewaarden voor de remkracht in verschillende laadtoestanden zou helpen dat oordeel te staven en dat deze richtlijn deze testmethode mogelijk maakt als alternatief voor het testen aan de hand van minimumremkrachtwaaarden voor elke voertuigcategorie;
- (17) Overwegende dat, wat remsystemen betreft, het toepassingsgebied van deze richtlijn voornamelijk betrekking heeft op voertuigen die zijn goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 71/320/EEG⁽¹⁾; dat bepaalde types voertuigen evenwel zijn goedgekeurd overeenkomstig nationale normen die van de voorschriften van deze richtlijn kunnen afwijken;
- (18) Overwegende dat de Lid-Staten de controle betreffende de reminstallatie tot niet in deze richtlijn genoemde voertuigen of punten mogen uitbreiden;
- (19) Overwegende dat de Lid-Staten met betrekking tot de reminstallatie strengere of frequentere controles mogen toepassen;
- (20) Overwegende dat deze richtlijn tot doel heeft de uitlaatemissies tijdens de nuttige levensduur van voertuigen aan de hand van periodieke controles laag te houden en voertuigen die de oorzaak zijn van aanzienlijke vervuiling uit het verkeer te bannen zolang zij niet goed worden onderhouden;
- (21) Overwegende dat een slechte afstelling van de motor en onvoldoende onderhoud nadelig zijn voor de motor en voor het milieu, omdat zij de verontreiniging en het energiegebruik doen toenemen; dat het belangrijk is milieuvriendelijk vervoer tot ontwikkeling te brengen;
- (22) Overwegende dat voor dieselmotoren (motoren met compressieontsteking) het meten van de opaciteit van de uitlaatemissies wordt geacht te volstaan om de onderhoudstoestand van het voertuig wat betreft de emissies vast te stellen;
- (23) Overwegende dat voor conventionele benzinemotoren (motoren met elektrische ontsteking) het meten van de koolmonoxide-emissies van de uitlaatpijp van het voertuig bij stationair draaien van de motor wordt geacht te volstaan om de onderhoudstoestand van het voertuig wat betreft de emissies vast te stellen;
- (24) Overwegende dat zonder periodiek onderhoud het percentage van bovengenoemde voertuigen dat niet aan de normen inzake uitlaatemissies voldoet, naar verwachting groot zou kunnen zijn;
- (25) Overwegende dat voor voertuigen met een benzine-motor die op grond van de goedkeuringsvoorschriften met geavanceerde emissiebestrijdingssystemen zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde uitgerust moeten zijn, de normen voor het controleren van de emissies bij gebruik strenger zullen moeten zijn dan voor conventionele voertuigen;
- (26) Overwegende dat de Lid-Staten in voorkomend geval bepaalde categorieën voertuigen met historische waarde buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn kunnen laten; dat zij tevens hun eigen keuringsnormen kunnen vaststellen voor zulke voertuigen; dat de Lid-Staten weliswaar het recht hebben om hun eigen normen voor historische voertuigen vast te stellen, maar dat deze normen niet strenger mogen zijn dan de eisen waaraan het voertuig oorspronkelijk moest voldoen;
- (27) Overwegende dat deze richtlijn moet kunnen worden aangepast naar aanleiding van toekomstige ontwikkelingen betreffende voorschriften voor de constructie van voertuigen die controles tijdens het gebruik vergemakkelijken, en verfijningen van de methoden die het mogelijk maken de werkelijke prestaties van de voertuigen in het verkeer beter te controleren;
- (28) Overwegende dat Richtlijn 92/6/EEG⁽²⁾ voorziet in de installatie en het gebruik van snelheidsbegrenzers op bepaalde wegvoertuigen;

⁽¹⁾ Richtlijn 71/320/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de reminrichtingen van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 37). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/422/EEG (PB nr. L 233 van 22. 8. 1991, blz. 21).

⁽²⁾ Richtlijn 92/6/EEG van de Raad van 10 februari 1992 betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 27).

- (29) Overwegende dat, in afwachting dat de technologie van snelheidsbegrenzers zo evolueert dat de controle ervan gemakkelijker wordt, deze inrichtingen bij de technische controle toch reeds op een aantal punten aan een reeks verificaties kunnen worden onderworpen, indien zulks mogelijk is;
- (30) Overwegende dat het vaststellen van de goede werking van de snelheidsbegrenzer thans aan de Lid-Staten wordt overgelaten, waarbij zij alle mogelijke methoden kunnen toepassen die zij passend achten; dat het voornemen bestaat de testprocedures en normen te zijner tijd te harmoniseren;
- (31) Overwegende dat de Commissie de controle op de correcte werking van de snelheidsbegrenzer in bedrijf zal beoordelen en hierover verslag zal uitbrengen aan de Raad; dat de conclusies van dit verslag de basis zullen vormen voor alle eventuele verdere voorstellen inzake de ontwikkeling van de regelgeving inzake snelheidsbegrenzers, voor zover zulks nodig blijkt;
- (32) Overwegende dat de technische voorschriften voor taxi's en ziekenwagens overeenkomen met die voor personenwagens; dat de te controleren punten vergelijkbaar kunnen zijn, zij het dat de controles met een verschillende frequentie worden uitgevoerd;
- (33) Overwegende dat, gezien de effecten van de onderhavige richtlijn voor de betrokken sector, de in de onderhavige richtlijn bedoelde communautaire maatregelen in het licht van het subsidiariteitsbeginsel nodig zijn ter realisering van de beoogde doelstellingen, namelijk harmonisatie van de voorschriften met betrekking tot de technische controle om vervalsing van de concurrentie tussen transportondernemingen te voorkomen, en waarborging dat de voertuigen op een behoorlijke manier worden afgesteld en onderhouden; dat deze doelstellingen niet volledig door de individuele Lid-Staten kunnen worden verwezenlijkt;
- (34) Overwegende dat de verplichtingen van de Lid-Staten ten aanzien van de in de gecodificeerde richtlijnen vermelde termijnen voor omzetting in nationaal recht respectievelijk toepassing van de desbetreffende richtlijnen onverlet moeten blijven,

gers, een periodieke technische controle ondergaan, overeenkomstig deze richtlijn en met name de bijlagen I en II.

2. De categorieën voertuigen die moeten worden gecontroleerd, de frequentie van de controle en de verplicht te controleren punten staan in de bijlagen I en II.

Artikel 2

De technische controle in de zin van deze richtlijn moet worden uitgevoerd door de Staat, door met deze taak belaste publieke organisaties of door organen of instellingen die door de Staat zijn aangewezen en die onder rechtstreeks toezicht van de Staat staan, met inbegrip van naar behoren geautoriseerde particuliere organen. Wanneer als controlecentra aangewezen instellingen ook fungeren als voertuigreparatiewerkplaatsen, zien de Lid-Staten met name toe op de objectiviteit en de hoge kwaliteit van de technische controle.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen de maatregelen die zij nodig achten voor het leveren van het bewijs dat het voertuig met goed gevolg een technische controle heeft ondergaan die minstens voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn.

Deze maatregelen worden aan de overige Lid-Staten en de Commissie meegedeeld.

2. Iedere Lid-Staat erkent het in een andere Lid-Staat afgegeven bewijs dat een motorvoertuig dat op het grondgebied van deze laatste Lid-Staat is ingeschreven, alsmede de aanhangwagen of oplegger daarvan met goed gevolg een technische controle hebben ondergaan die minstens voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn, alsof hij dit bewijs zelf had afgegeven.

3. De Lid-Staten maken gebruik van passende procedures om, voor zover dit uitvoerbaar is, ervoor te zorgen dat de remkracht van de op hun grondgebied ingeschreven voertuigen voldoet aan de in deze richtlijn vastgestelde eisen.

HOOFDSTUK II

Uitzonderingen en afwijkingen

Artikel 4

1. De Lid-Staten kunnen voertuigen van de strijdkrachten, ter handhaving van de openbare orde en van de brandweer uitsluiten van de werkingssfeer van deze richtlijn.

2. De Lid-Staten kunnen na raadpleging van de Commissie bepaalde voertuigen die worden geëxploiteerd of

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In elke Lid-Staat moeten de in die Staat geregistreerde motorvoertuigen, alsmede hun aanhangwagens en opleg-

gebruikt onder bijzondere voorwaarden, alsmede voertuigen die weinig of geen gebruik maken van de openbare weg, met inbegrip van vóór 1 januari 1960 gebouwde voertuigen met een historische waarde, of die tijdelijk uit het verkeer zijn genomen, uitsluiten van de werkingssfeer van deze richtlijn of onderwerpen aan speciale bepalingen.

3. De Lid-Staten mogen, na raadpleging van de Commissie, hun eigen keuringsnormen vaststellen voor voertuigen met een historische waarde.

Artikel 5

Niettenstaande het bepaalde in de bijlagen I en II kunnen de Lid-Staten:

- de datum van de eerste verplichte technische controle vervroegen en het voertuig in voorkomend geval aan een controle onderwerpen alvorens het wordt geregistreerd;
- de periode tussen twee opeenvolgende verplichte technische controles bekorten;
- de technische controle van de facultatieve uitrusting verplicht stellen;
- het aantal te controleren punten uitbreiden;
- de verplichte periodieke technische controle uitbreiden tot andere categorieën voertuigen;
- aanvullende speciale controles voorschrijven;
- voor de op hun grondgebied ingeschreven voertuigen hogere minima voor de bedrijfszekerheid van de remsystemen eisen dan de in bijlage II vermelde en daarbij de keuring in zwaarder belaste toestand laten verrichten, mits hiermee de eisen van de oorspronkelijke typegoedkeuring niet worden overschreden.

Artikel 6

1. In afwijking van het bepaalde in de bijlagen I en II kunnen de Lid-Staten uiterlijk tot 1 januari 1993:

- de datum van de eerste verplichte technische controle uitstellen;
- de tijdsperiode tussen twee opeenvolgende verplichte technische controles verlengen;
- het aantal te controleren punten beperken;
- de categorieën voertuigen die aan de verplichte technische controle onderworpen zijn, wijzigen,

op voorwaarde dat voor alle in punt 5 van bijlage I bedoelde lichte bedrijfsvoertuigen vóór genoemde datum overeenkomstig deze richtlijn een technische controle verplicht wordt gesteld.

In de Lid-Staten waar per 28 juli 1988 geen periodieke technische controle voor deze categorie van voertuigen

bestond die vergelijkbaar is met de in deze richtlijn bedoelde controle, is lid 1 echter van toepassing tot 1 januari 1995.

2. Met betrekking tot de in bijlage I, punt 6, bedoelde personenauto's is lid 1 tot 1 januari 1994 van toepassing.

In de Lid-Staten waar per 31 december 1991 geen stelsel van periodieke technische controle voor deze categorie motorvoertuigen bestond dat vergelijkbaar is met het stelsel van deze richtlijn, is lid 1 echter van toepassing tot 1 januari 1998.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 7

1. De Raad neemt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bijzondere richtlijnen aan die nodig zijn voor het omschrijven van de minimumnormen en -methoden met betrekking tot de controle van de in bijlage II opgesomde punten.

2. De wijzigingen die nodig zijn voor de aanpassing van de normen en methoden van de bijzondere richtlijnen aan de technische vooruitgang worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8.

Artikel 8

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijn betreffende de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens, hierna „Comité” te noemen, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de aangelegenheid kan vaststellen. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

4. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na de indiening van het voorstel geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

1. De Commissie legt aan het Europees Parlement en aan de Raad uiterlijk op 31 december 1998 een verslag voor over de uitvoering van de technische controle voor personenauto's, vergezeld van alle nodige voorstellen, met name ten aanzien van de frequentie en de inhoud van de controles.

2. De Commissie gaat, uiterlijk drie jaar na invoering van de periodieke controle van snelheidsbegrenzers, na of, op basis van de ervaring op dat moment, de voorgescreven controles volstaan om slecht functionerende snelheidsbegrenzers of snelheidsbegrenzers waarmee gemanipuleerd is, op te sporen, en of de geldende voorschriften eventueel dienen te worden gewijzigd.

Artikel 10

De in bijlage III, deel A, genoemde richtlijnen worden op de in artikel 11 genoemde datum ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de Lid-Staten betreffende de in bijlage III, deel B, vastgestelde termijnen voor de omzetting en toepassing.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen worden geacht betrekking te hebben op de onderhavige richtlijn en dienen te worden gelezen met behulp van de in bijlage IV opgenomen concordantietabel.

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 9 maart 1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen voor de toepassing van het bij deze richtlijn vastgestelde controlesysteem.

De getroffen maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 12

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. BARRETT

BIJLAGE I

CATEGORIEËN VAN AAN DE TECHNISCHE CONTROLE ONDERWORPEN VOERTUIGEN EN DE FREQUENTIE VAN DEZE CONTROLES

Categorieën voertuigen	Frequentie van de controles
1. Motorvoertuigen voor personenvervoer waarvan het aantal zitplaatsen — die van de bestuurder niet meegerekend — meer dan acht bedraagt	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
2. Motorvoertuigen voor goederenvervoer met een toegestane maximummassa van meer dan 3 500 kg	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
3. Aanhangwagens en opleggers met een toegestane maximummassa van meer dan 3 500 kg	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
4. Taxi's, ziekenwagens	Eén jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens elk jaar
5. Motorvoertuigen op ten minste vier wielen die normaal dienen voor het vervoer van voorwerpen over de weg en waarvan de toegestane maximummassa niet meer dan 3 500 kg bedraagt, met uitzondering van landbouwtractoren en landbouwmachines	Vier jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens om de twee jaar
6. Motorvoertuigen op ten minste vier wielen die dienen voor personenvervoer waarvan het aantal zitplaatsen — die van de bestuurder niet meegerekend — niet meer dan acht bedraagt	Vier jaar na de datum van ingebruikneming, vervolgens om de twee jaar

BIJLAGE II

VERPLICHTE CONTROLEPUNTEN

De controle moet op zijn minst betrekking hebben op de onderstaande punten, mits deze de verplichte uitrusting betreffen van het voertuig dat in de betrokken Lid-Staat wordt goedgekeurd.

De in deze bijlage bedoelde controles mogen worden uitgevoerd zonder demontage van de onderdelen van het voertuig.

Indien het voertuig gebreken vertoont op onderstaande controlepunten, stellen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten in een procedure de voorwaarden vast waaronder het voertuig aan het verkeer mag deelnemen totdat het voldoet aan een nieuwe technische keuring.

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2, 3, 4, 5 EN 6

1. Reminstallatie

De controle van de reminstallatie heeft betrekking op de volgende punten. De tijdens de controle verkregen waarden moeten, voor zover dat doenlijk is, voldoen aan de technische normen van Richtlijn 71/320/EEG ⁽¹⁾.

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1. Mechanische toestand en werking	
1.1.1. Draaipunten van het voetrempedaal	— Zit te strak — Heeft versleten lagering — Vertoont te veel slijtage/speling
1.1.2. Staat en slag van het bedieningspedaal	— De vrije slag is te groot of te klein — De remschakeling komt moeilijk terug in de rustpositie — Het anti-sliprubber op het rempedaal ontbreekt, zit los of is door slijtage glad geworden
1.1.3. Vacuümpomp of compressor en reservoirs	— De voor het efficiënt functioneren van de remmen benodigde lucht- en/of vacuümdruk komt te traag tot stand — Er is te weinig lucht- en/of vacuümdruk voor het ten minste tweemaal aantrekken van de rem nadat het waarschuwings-signaal heeft gewerkt (of een meetinstrument gevaar signaleert) — Er is duidelijk drukverlies ten gevolge van een luchtlek of er zijn waarneembare luchtlekken
1.1.4. Lage-drukverklikker of -manometer	— De lage-drukindicator/manometer werkt slecht of is defect

⁽¹⁾ Richtlijn 71/320/EEG van de Raad van 26 juli 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de reminrichtingen van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB nr. L 202 van 6. 9. 1971, blz. 37). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/422/EEG (PB nr. L 233 van 22. 8. 1991, blz. 21).

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1.5. Handremventiel	— Vertoont barsten of beschadiging, te grote slijtage — De regelklep werkt slecht — De bedieningsschakelaar is niet goed op de klepstang bevestigd of het afsluiterhuis zit los — De koppelingen zitten los of het systeem lekt — Functioneert niet behoorlijk
1.1.6. Parkeerrem, bedieningshandel, parkeerremvergrendeling	— De vergrendeling blijft niet goed vastzitten — De scharnierpin van de hefboom of de vergrendeling vertonen te veel slijtage — Te grote beweeglijkheid van de handel wijst op een verkeerde afstelling
1.1.7. Remkleppen (voetkleppen, ontluichtingsventielen, regelkleppen, enz.)	— Er is beschadiging, te grote luchtlekkage — Het olieverlies uit de compressor is te groot — Zitten los/zijn slecht gemonteerd — Er is verlies van remvloeistof
1.1.8. Koppelingskoppelen voor remmen voor aanhangwagen	— Afsluitkranen of zelfsluitende kleppen defect — Zitten los/zijn slecht gemonteerd — Lekken
1.1.9. Energie- of drukreservoir	— Is beschadigd, gecorrodeerd, lekt — Het ontwateringsventiel werkt niet — Zit los/is slecht gemonteerd
1.1.10. Rembekrachtiging, hoofdcilinder (hydraulische systemen)	— De rembekrachtiging is defect of ineffectief — De hoofdcilinder is defect of lekt — De hoofdcilinder zit los — Er is te weinig remvloeistof — De kap van het reservoir van de hoofdcilinder ontbreekt — Het controlelampje voor de remvloeistof licht op of is defect — Het waarschuwingssignaal met betrekking tot de remvloeistof werkt slecht
1.1.11. Niet-flexibele remleidingen	— Er is gevaar voor defecten of breuken — Er zijn lekken in leidingen of koppelingen — Er is beschadiging of te veel corrosie — De leidingen zijn verkeerd gemonteerd
1.1.12. Remslangen	— Er is gevaar voor defecten of scheuren — De remslangen zijn beschadigd, doorgeschuurd, te kort, getordeerd — De slangen of koppelingen vertonen lekken — De slangen vertonen door de druk veroorzaakte verwijdingen — De slangen vertonen porositeit
1.1.13. Remvoeringen/remblokken	— Vertonen te veel slijtage — Zijn vervuild (olie, vet, enz.)

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.1.14. Remtrommels, remschijven	— Vertonen te veel slijtage, kerven, scheuren, zitten los of zijn gebroken — Zijn vuil (olie, vet, enz.) — De ankerplaat zit los
1.1.15. Remkabels, stangen, handels, overbrenging	— De kabels zijn beschadigd, geknikt — Er is te veel slijtage of corrosie — De bevestiging van de kabels of stangen zijn niet geborgd — De kabelgeleiding is defect — De werking van het remsysteem wordt belemmerd — Abnormale beweeglijkheid van de handels/stangen/overbrenging wijst op slechte afstelling of te veel slijtage
1.1.16. Remcilinders (veerremcilinders en hydraulische remcilinders inbegrepen)	— Vertonen barsten of beschadiging — Lekken — Zitten los/zijn niet goed gemonteerd — Vertonen te veel corrosie — De slag van de zuiger of van het diafragma-mechanisme is te groot — De stofkap ontbreekt of vertoont te veel beschadiging
1.1.17. Automatische lastafhankelijke remkrachtregelaar	— De overbrenging is defect — Is niet juist afgesteld — Is geblokkeerd, werkt niet — Ontbreekt
1.1.18. Zelfafstellende remhefbomen (indien aanwezig)	— Is geblokkeerd of vertoont abnormale beweeglijkheid die wijst op te veel slijtage of verkeerde afstelling — Is defect
1.1.19. Retarder (indien gemonteerd of voorgeschreven)	— De koppelstukken of bevestigingen zijn slecht — Is defect
1.2. Remkracht en bedrijfszekerheid van de bedrijfsrem	
1.2.1. Remkracht (geleidelijk tot maximum opgevoerde kracht)	— Onvoldoende remkracht op een of meerdere wielen — De remkracht is voor een of meer wielen kleiner dan 70 % van de hoogste geregistreerde remkracht voor een ander wiel op dezelfde as. In geval van een remtest op de weg wijkt het voertuig te veel af van de rechte weg — De remkracht loopt niet geleidelijk op (blokkering) — Abnormaal hoge reactietijd voor een of meer wielen — De remkracht vertoont te grote schommelingen doordat de remschijven vervormd of de remtrommels ovaal zijn

<i>Te controleren punten</i>	<i>Redenen voor afkeuring</i>
1.2.2. Bedrijfszekerheid	— Een rempercentage dat bij de maximaal toegestane massa of, in het geval van opleggers, bij de som van de toegestane belasting op de assen, indien uitvoerbaar, minder bedraagt dan: Minimumbedrijfszekerheid remsystemen categorie 1: 50 % ⁽¹⁾ categorie 2: 43 % ⁽²⁾ categorie 3: 40 % ⁽³⁾ categorie 4: 50 % categorie 5: 45 % ⁽⁴⁾ categorie 6: 50 % Of de remkracht is kleiner dan de referentiewaarden, indien deze door de fabrikant van het voertuig voor de as van het voertuig ⁽⁵⁾ zijn opgegeven
1.3. Remkracht en bedrijfszekerheid van de hulprem (indien afzonderlijk werkend systeem)	
1.3.1. Remkracht	— Rem werkt aan een kant niet — De remkracht is voor een of meer wielen kleiner dan 70 % van de hoogste geregistreerde remkracht voor een ander wiel op dezelfde as — De remkracht loopt niet geleidelijk op (blokkering) — Het automatisch remsysteem voor de aanhanger werkt niet
1.3.2. Bedrijfszekerheid	— Voor alle categorieën voertuigen een rempercentage kleiner dan 50 % ⁽⁶⁾ van de in punt 1.2.2 beschreven remkracht van de bedrijfsrem bij de maximaal toegestane massa of, in het geval van opleggers, bij de som van de toegestane belasting op de assen
1.4. Remkracht en bedrijfszekerheid van de parkeerrem	
1.4.1. Remkracht	— De rem werkt aan één kant niet
1.4.2. Bedrijfszekerheid	— Voor alle categorieën voertuigen een rempercentage kleiner dan 16 % bij de maximaal toegestane massa, of, voor motorvoertuigen, kleiner dan 12 % bij de maximummassa van de voertuigcombinatie, waarbij moet worden uitgegaan van de grootste waarde
1.5. Remkracht van de retarder of motorrem	— Niet regelbaar (retarder) — Er is een defect
1.6. Anti-blokkeersysteem	— Het waarschuwingssignaal van het anti-blokkeersysteem is defect — Het systeem is defect

⁽¹⁾ 48 % voor voertuigen van categorie 1 die niet zijn uitgerust met ABS of die vóór 1 oktober 1991 zijn goedgekeurd (datum met ingang waarvan het voor de eerste maal in het verkeer brengen zonder Europese typegoedkeuring voor onderdelen verboden is) (Richtlijn 71/320/EEG betreffende de typegoedkeuring, zoals gewijzigd bij Richtlijn 88/194/EEG van de Commissie (PB nr. L 92 van 9. 4. 1988, blz. 47)).

⁽²⁾ 45 % voor de na 1988 ingeschreven voertuigen of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie (PB nr. L 380 van 31. 12. 1985, blz. 1), in de nationale wetgeving van de Lid-Staten, afhankelijk van de vraag welke van deze data het laatste valt.

⁽³⁾ 43 % voor opleggers en aanhangwagens met trekstang die zijn ingeschreven na 1988 of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie, in de nationale wetgeving van de Lid-Staten.

⁽⁴⁾ 50 % voor voertuigen van categorie 5 die zijn ingeschreven na 1988 of vanaf de datum van toepassing van Richtlijn 71/320/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie, in de nationale wetgeving van de Lid-Staten, afhankelijk van de vraag welke van deze data het laatste valt.

⁽⁵⁾ De referentiewaarde voor de as van het voertuig is de in Newton uitgedrukte remkracht die nodig is om deze voorgeschreven minimumremkracht bij het gewicht dat het voertuig bij zijn presentatie heeft, te verkrijgen.

⁽⁶⁾ Voor voertuigen van de categorieën 2 en 5 zal de minimale remkracht van de hulprem (die niet viel onder Richtlijn 71/320/EEG betreffende de typegoedkeuring, zoals gewijzigd bij Richtlijn 85/647/EEG van de Commissie) 2:2 m/s² zijn.

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3		VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6	
2.	Stuurinrichting en stuurwiel	2.	Stuurinrichting
2.1.	Mechanische toestand	2.1.	Mechanische toestand
2.2.	Stuurwiel	2.2.	Speling in de stuurinrichting
2.3.	Speling in de stuurinrichting	2.3.	Bevestiging van de stuurinrichting
2.4.	Wiellagers		
3.	Zicht	3.	Zicht
3.1.	Gezichtsveld	3.1.	Gezichtsveld
3.2.	Toestand van de ruiten	3.2.	Toestand van de ruiten
3.3.	Achteruitkijkspiegels	3.3.	Achteruitkijkspiegels
3.4.	Ruitewisser	3.4.	Ruitewisser
3.5.	Ruitesproeier	3.5.	Ruitesproeier
4.	Lichten, reflecterende inrichtingen en elektrische installaties	4	Verlichtingsinstallatie
4.1.	Groot licht en dimlicht	4.1.	Groot licht en dimlicht
4.1.1.	Toestand en werking	4.1.1.	Toestand en werking
4.1.2.	Richting	4.1.2.	Richting
4.1.3.	Schakelaars	4.1.3.	Schakelaars
4.1.4.	Zichtbaarheid		
4.2.	Breedtelichten, achterlichten en markeringslichten	4.2.	Toestand en werking, gaafheid van de lenzen, kleur en zichtbaarheid van:
4.2.1.	Toestand en werking	4.2.1.	Breedte- en achterlichten
4.2.2.	Kleur en zichtbaarheid	4.2.2.	Stoplichten
4.2.3.	Richtingaanwijzers	4.2.4.	Achteruitrijlichten
4.2.5.	Mistlampen	4.2.6.	Achterkentekenplaatverlichting
4.2.7.	Retroreflectoren	4.2.8.	Waarschuwingssnipperlichten
4.3.	Stoplichten		
4.3.1.	Toestand en werking		
4.3.2.	Kleur en zichtbaarheid		
4.4.	Richtingaanwijzers		
4.4.1.	Toestand en werking		
4.4.2.	Kleur en zichtbaarheid		
4.4.3.	Schakelaars		
4.4.4.	Knippersnelheid		
4.5.	Mistlichten voor en achter		
4.5.1.	Plaatsing		
4.5.2.	Toestand en werking		
4.5.3.	Kleur en zichtbaarheid		

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
4.6. Achteruitrijlichten	
4.6.1. Toestand en werking	
4.6.2. Kleur en zichtbaarheid	
4.7. Achterkentekenplaatverlichting	
4.8. Retroreflectoren — Toestand en kleur	
4.9. Verklippersignalen	
4.10. Elektrische verbindingen tussen trekkend voertuig en aanhangwagen of oplegger	
4.11. Elektrische bedrading	
5. Assen, wielen, banden, vering	5. Assen, wielen, banden, vering
5.1. Assen	5.1. Assen
5.2. Wielen en banden	5.2. Wielen en banden
5.3. Vering (wielophanging)	5.3. Vering (wielophanging)
6. Chassis en met het chassis verbonden delen	6. Chassis en met het chassis verbonden delen
6.1. Chassis of frame en bevestigingen	6.1. Chassis of frame en bevestigingen
6.1.1. Algemene toestand	6.1.1. Algemene toestand
6.1.2. Uitlaatpijpen en dempers	6.1.2. Uitlaatpijpen en dempers
6.1.3. Tanks en brandstofleidingen	6.1.3. Tanks en brandstofleidingen
6.1.4. Geometrische kenmerken en staat van de bescherming aan de achterzijde van bedrijfsvoertuigen	6.1.4. Bevestiging van het reservewiel
6.1.5. Bevestiging van het reservewiel	6.1.5. Veiligheid van de koppelingsinrichting (indien aanwezig)
6.1.6. Koppelingsinrichting van trekkende voertuigen, aanhangwagens en opleggers	
6.2. Cabine en koetswerk	6.2. Koetswerk
6.2.1. Algemene toestand	6.2.1. Toestand van de structuur
6.2.2. Bevestiging	6.2.2. Portieren en sloten
6.2.3. Portieren en sloten	
6.2.4. Bodem	
6.2.5. Bestuurderszitplaats	
6.2.6. Treeplanken	
7. Diverse uitrustingen	7. Diverse uitrustingen
7.1. Veiligheidsgordels	7.1. Bevestiging van de bestuurderszitplaats

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
7.2. Brandblusser	7.2. Bevestiging van de accu
7.3. Sloten en beveiligingen tegen diefstal	7.3. Claxon
7.4. Gevarendriehoek	7.4. Gevarendriehoek
7.5. Verbandtrommel	7.5. Veiligheidsgordels
7.5.1. Veiligheid van de bevestigingen	7.5.2. Toestand van de gordels
7.5.3. Werking	
7.6. Wielblok(ken)	
7.7. Claxon	
7.8. Snelheidsmeter	
7.9. Tachograaf (aanwezigheid en verzegeling) — controleer de geldigheid van de tachograafplaat indien deze is voorgeschreven krachtens Verordening (EEG) nr. 3821/85 ⁽¹⁾ — controleer bij twijfel of de omtrek van de banden of de afmeting ervan overeenkomt met de gegevens op de tachograafplaat — waar mogelijk, controleer of de zegels van de tachograaf, en van alle andere eventuele voorzieningen ter bescherming van de verbindingen tegen bedrog, intact zijn	
7.10. Snelheidsbegrenzer — waar mogelijk, controleer of de snelheidsbegrenzer is geïnstalleerd, indien deze is voorgeschreven krachtens Richtlijn 92/6/EEG ⁽²⁾ — controleer de geldigheid van de snelheidsbegrenzerplaat — waar mogelijk, controleer of de zegels van de snelheidsbegrenzer, en van alle andere eventuele voorzieningen ter bescherming van de verbindingen tegen bedrog, intact zijn	
8. Overlastfactoren	8 Overlastfactoren
8.1. Geluid	8.1. Geluid

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer (PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 8). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2479/95 van de Commissie (PB nr. L 256 van 26. 10. 1995, blz. 8).

⁽²⁾ Richtlijn 92/6/EEG van de Raad van 10 februari 1992 betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 27).

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2, 3, 4, 5 EN 6

8.2. Uitlaatemissies

8.2.1. Motorvoertuigen uitgerust met een motor met elektrische ontsteking (benzine)

- a) De uitlaatemissies worden niet geregeld door middel van een geavanceerd emissiebestrijdingssysteem zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde

1. Visuele inspectie van het uitlaatsysteem, teneinde na te gaan of er geen lekken zijn.
2. Visuele inspectie van het emissiebestrijdingssysteem, indien aanwezig, teneinde na te gaan of de noodzakelijke apparatuur aanwezig is.

Na een redelijke termijn voor het conditioneren van de motor, rekening houdend met de aanbevelingen van de voertuigconstructeur, dient het koolmonoxide (CO)-gehalte van de uitlaatgassen te worden gemeten bij stationair (onbelast) draaien van de motor.

Het maximaal toelaatbare CO-gehalte van de uitlaatgassen is het door de voertuigconstructeur opgegeven gehalte. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is of de met de controle belaste instanties van de Lid-Staten besluiten het niet als een referentiewaarde te gebruiken, mag het CO-gehalte van de uitlaatgassen niet groter zijn dan:

- voor voertuigen die voor de eerste keer ingeschreven of in het verkeer gebracht zijn tussen de door de Lid-Staten vastgestelde datum waarop deze voertuigen voldaan moeten hebben aan Richtlijn 70/220/EEG ⁽¹⁾ en 1 oktober 1986: CO: 4,5 vol. %,
- voor voertuigen die na 1 oktober 1986 voor de eerste keer ingeschreven of in het verkeer gebracht zijn: CO: 3,5 vol. %.

- b) De uitlaatemissies worden geregeld door middel van een geavanceerd emissiebestrijdingssysteem zoals een gesloten driewegkatalysator met lambdasonde

1. Visuele inspectie van het uitlaatsysteem, teneinde na te gaan of er geen lekken zijn en of het systeem in al zijn onderdelen compleet is.
2. Visuele inspectie van het emissiebestrijdingssysteem, teneinde te verifiëren dat de noodzakelijke apparatuur aanwezig is.
3. Vaststelling van de doeltreffendheid van het emissiebestrijdingssysteem door meting van de lambdawaarde en van het CO-gehalte van de uitlaatgassen overeenkomstig punt 4 of overeenkomstig de door de constructeur aangegeven methode zoals opgetekend bij de typegoedkeuring. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de door de voertuigconstructeur ten aanzien van iedere test aanbevolen periode voor het conditioneren van de motor.
4. Emissies ter hoogte van de uitlaatpijp — grenswaarden

- Meting bij stationair draaien:

Het maximaal toelaatbare CO-gehalte van de uitlaatgassen is het door de voertuigconstructeur opgegeven gehalte. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is, mag de CO-grenswaarde van 0,5 vol. % niet worden overschreden.

- Meting bij opgevoerd toerental van ten minste 2 000 min⁻¹, met onbelaste motor:
CO-gehalte: niet groter dan 0,3 vol. %

Lambda: $1 \pm 0,03$ of in overeenstemming met de specificaties van de constructeur.

8.2.2. Motorvoertuigen uitgerust met een motor met compressieontsteking (dieselmotor)

Meting van de opaciteit van de uitlaatgassen geschiedt door middel van de vrije acceleratieproef (bij niet-belaste motor wordt het toerental opgevoerd van het stationair toerental tot het toerental waarbij de regelaar van de brandstoftoevoer in werking treedt). De opaciteit mag niet groter zijn dan die welke overeenkomstig Richtlijn 72/306/EEG ⁽²⁾ op de plaat is geregistreerd. Indien bedoeld gegeven niet beschikbaar is of de met de controle belaste instanties van de Lid-Staten besluiten het niet als een referentiewaarde te gebruiken, mogen met betrekking tot de absorptiecoëfficiënt de volgende grenswaarden niet worden overschreden:

- 2,5 m⁻¹ voor dieselmotoren met natuurlijke aanzuiging,
- 3,0 m⁻¹ voor dieselmotoren met drukvulling,

of gelijkwaardige waarden bij gebruik van een ander type apparaat dan voor de EG-goedkeuring wordt gebruikt.

Voertuigen die vóór 1 januari 1980 voor de eerste keer zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht behoeven aan deze voorwaarden niet te voldoen.

8.2.3. Controleapparatuur

Voor het controleren van de emissies van de voertuigen wordt gebruik gemaakt van apparatuur waarmee nauwkeurig kan worden nagegaan of aan de door de constructeur voorgeschreven of opgegeven grenswaarden wordt voldaan.

8.2.4. Mocht een voertuigtype bij de EG-goedkeuring niet kunnen voldoen aan de bij deze richtlijn vastgestelde grenswaarden, dan kunnen de Lid-Staten voor dit voertuigtype hogere grenswaarden vaststellen op basis van door de constructeur verstrekt bewijsmateriaal. Zij delen dit onmiddellijk mede aan de Commissie, die op haar beurt de andere Lid-Staten daarvan in kennis stelt.

⁽¹⁾ Richtlijn 70/220/EEG van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen (PB nr. L 76 van 9. 3. 1970, blz. 1) en rectificatie (PB nr. L 81 van 11. 4. 1970, blz. 15). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/12/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 42).

⁽²⁾ Richtlijn 72/306/EEG van de Raad van 2 augustus 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de verontreiniging door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van voertuigen (PB nr. L 190 van 20. 8. 1972, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/491/EEG van de Commissie (PB nr. L 238 van 15. 8. 1989, blz. 43).

VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3	VOERTUIGEN IN DE CATEGORIEËN 4, 5 EN 6
8.3. Radio-ontstoring	
9. Aanvullende controles voor voertuigen voor het openbaar vervoer van personen	
9.1. Nooduitgang(en) (met inbegrip van hamers om ruiten in te slaan), borden met opschrift „nooduitgang”	
9.2. Verwarming	
9.3. Luchtcirculatie	
9.4. Zitplaatsindeling	
9.5. Binnenverlichting	
10. Identificatie van het voertuig	10. Identificatie van het voertuig
10.1. Kentekenplaat	10.1. Kentekenplaat
10.2. Chassisnummer	10.2. Chassisnummer

BIJLAGE III

DEEL A

Ingetrokken richtlijnen

(zoals bedoeld in artikel 10)

Richtlijn 77/143/EEG van de Raad van 29 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens, en de opeenvolgende wijzigingen:

- Richtlijn 88/449/EEG van de Raad
- Richtlijn 91/225/EEG van de Raad
- Richtlijn 91/328/EEG van de Raad
- Richtlijn 92/54/EEG van de Raad
- Richtlijn 92/55/EEG van de Raad
- Richtlijn 94/23/EG van de Commissie.

DEEL B

Richtlijn	Termijn	
	voor omzetting	voor toepassing
77/143/EEG (PB nr. L 47 van 18. 2. 1977, blz. 47)	31 december 1977	31 december 1977
88/449/EEG (PB nr. L 222 van 12. 8. 1988, blz. 10)	28 juli 1990	28 juli 1990
91/225/EEG (PB nr. L 103 van 23. 4. 1991, blz. 3)	1 januari 1992	1 januari 1992
91/328/EEG (PB nr. L 178 van 6. 7. 1991, blz. 29)	1 juli 1993	1 juli 1993
92/54/EEG (PB nr. L 225 van 10. 8. 1992, blz. 63)	22 juni 1993	22 juni 1993
92/55/EEG (PB nr. L 225 van 10. 8. 1992, blz. 68) voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.1a) van bijlage II: voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.2 van bijlage II: voor de voertuigen bedoeld in punt 8.2.1b) van bijlage II:	22 juni 1993	1 januari 1994 1 januari 1996 1 januari 1997
94/23/EG (PB nr. L 147 van 14. 6. 1994, blz. 6)	1 januari 1997	1 januari 1997

BIJLAGE IV

CONCORDANTIETABEL Nr. 1

(dispositief)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Artikel 1, lid 1	Artikel 1						
Artikel 1, lid 2	Artikel 2, lid 1						
Artikel 2	Artikel 4						
Artikel 3, lid 1, eerste alinea	Artikel 5, lid 1						
Artikel 3, lid 1, tweede alinea	Artikel 5, lid 2						
Artikel 3, lid 2	Artikel 5, lid 3						
Artikel 3, lid 3							Artikel 2
Artikel 4, lid 1	Artikel 2, lid 2						
Artikel 4, lid 2	Artikel 2, lid 3						
Artikel 4, lid 3							Artikel 4
Artikel 5 (eerste t/m zesde streepje)	Artikel 3						
Artikel 5 (zevende streepje)							
Artikel 6, lid 1	Artikel 7, lid 1	Artikel 1, lid 1					Artikel 3
Artikel 6, lid 2							
Artikel 7, leden 1 en 2			Artikel 1	Artikel 1, lid 1			

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Artikel 8, leden 1 t/m 4			Artikel 1	Artikel 3			
Artikel 9, lid 1							
Artikel 9, lid 2							
Artikel 10							
Artikel 11, lid 1	Artikel 6	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1	Artikel 2, leden 1 t/m 3	Artikel 5, lid 1
Artikel 11, lid 2		Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 2		Artikel 5, lid 2
Artikel 11, lid 3							
Artikel 12						Artikel 2, lid 4	
Artikel 13							

CONCORDANTIETABEL Nr. 2

(Categorie van aan de technische controle onderworpen voertuigen)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Bijlage I							
Categorie 1	Bijlage I						
Categorie 2	Categorie 1						
Categorie 3	Categorie 2						
Categorie 4	Categorie 3						
Categorie 5	Categorie 4						
Categorie 6		Artikel 1, lid 2					
				Artikel 1, lid 2			

CONCORDANTIETABEL Nr. 3

(Categorie van aan de technische controle onderworpen voertuigen)

Onderhavige richtlijn	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Bijlage II (*)	Bijlage II						
Inleiding, eerste alinea	Inleiding, eerste alinea						
Inleiding, tweede alinea					Artikel 1, lid 1		
Inleiding, derde alinea					Artikel 1, lid 1		
Punt 1					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.2							
Punt 1.2.1							Artikel 1
Punt 1.2.2							
Punt 1.3					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.3.1							Artikel 1
Punt 1.3.2							
Punt 1.4					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.4.1							Artikel 1
Punt 1.4.2							
Punt 1.5					Artikel 1, lid 1		
Punt 1.6							
Punt 2		Artikel 1, lid 3					
Punt 7.8							
Punt 7.9 (eerste t/m derde streepje)	Artikel 1, lid 3						
Punt 7.10 (eerste t/m derde streepje)							
Punt 8		Artikel 1, lid 3					
Punt 8.1							
Punt 8.2						Artikel 1, lid 1	
Punt 8.2.4							
Punt 8.3		Artikel 1, lid 3					
Punt 10.2							

(*) NB: Categorie 4 (taxi's en ziekenwagens) wordt verplaatst van de linker- naar de rechterkolom (bij de categorieën 5 en 6) in bijlage II.

RICHTLIJN 96/97/EG VAN DE RAAD

van 20 december 1996

tot wijziging van Richtlijn 86/378/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat uit hoofde van artikel 119 van het EG-Verdrag iedere Lid-Staat de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers voor gelijke arbeid moet verzekeren; dat onder beloning dient te worden verstaan het gewone basis- of minimumloon of -salaris, en alle overige voordelen in geld of in natura die de werkgever direct of indirect betaalt aan de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking;

Overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 17 mei 1990 in zaak C-262/88 (Barber tegen Guardian Royal Exchange Assurance Group) ⁽⁴⁾, erkent dat alle vormen van bedrijfspensioenen een element van de beloning vormen in de zin van artikel 119 van het Verdrag;

Overwegende dat het Hof in genoemd arrest, zoals gepreciseerd door het arrest van 14 december 1993 in zaak C-110/91 (Moroni tegen Collo GmbH) ⁽⁵⁾, artikel 119 van het Verdrag in die zin interpreteert dat discriminatie tussen mannen en vrouwen in de ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid in het algemeen verboden is, en niet alleen wanneer het de vaststelling betreft van de pensioengerechtigde leeftijd of wanneer een bedrijfspensioen wordt aangeboden als compensatie bij ontslag om economische redenen;

Overwegende dat, overeenkomstig het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol nr. 2 ad artikel 119 van het Verdrag, uitkerin-

gen uit hoofde van een ondernemings- of sectoriële regeling inzake sociale zekerheid niet als beloning worden beschouwd indien en voor zover zij kunnen worden toegerekend aan tijdvakken van arbeid vóór 17 mei 1990, behalve in het geval van werknemers of hun rechtverkrigenden die vóór die datum een rechtsvordering of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld;

Overwegende dat het Hof van Justitie in zijn arresten van 28 september 1994 ⁽⁶⁾ in zaak C-57/93 (Vroege tegen NCIV Instituut voor Volkshuisvesting BV) en in zaak C-128/93 (Fisscher tegen Voorhuis Hengelo BV) voor recht heeft verklaard dat het voornoemde Protocol geen enkele invloed heeft op het recht op aansluiting bij een bedrijfspensioenregeling, dat beheerst blijft door het arrest van 13 mei 1986 in zaak 170/84 (Bilka-Kaufhaus GmbH tegen Hartz) ⁽⁷⁾, en dat de beperking van de werking *ratione temporis* van het arrest van 17 mei 1990 in zaak C-262/88 (Barber) niet geldt voor het recht op aansluiting bij een bedrijfspensioenregeling; dat het Hof eveneens voor recht heeft verklaard dat de nationale regels betreffende de in het nationale recht geldende beroepstermijnen kunnen worden tegengeworpen aan werknemers die hun recht op aansluiting bij een bedrijfspensioenregeling doen gelden, mits deze regels voor dit soort vorderingen niet ongunstiger zijn dan voor soortgelijke nationale vorderingen en zij het in de praktijk niet onmogelijk maken om het aan het Gemeenschapsrecht ontleende recht uit te oefenen; dat het Hof voorts heeft aangegeven dat een werknemer zich niet op grond van het feit dat hij met terugwerkende kracht aanspraak kan maken op aansluiting bij een bedrijfspensioenregeling, kan onttrekken aan de betaling van de op de betrokken periode van aansluiting betrekking hebbende premie;

Overwegende dat de uitsluiting van werknemers, op grond van de aard van hun arbeidsovereenkomst, van toegang tot ondernemings- en sectoriële regelingen voor sociale zekerheid, een indirecte discriminatie van vrouwen kan inhouden;

Overwegende dat het Hof eveneens in zijn arrest van 9 november 1993 in zaak C-132/92 (Birds Eye Walls Ltd tegen Friedel M. Roberts) ⁽⁸⁾ heeft gepreciseerd dat artikel 119 van het Verdrag niet belet dat bij de berekening van het bedrag van een overbruggingspensioen dat door een werkgever wordt uitgekeerd aan mannelijke en vrouwelijke werknemers die om gezondheidsredenen ver-

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 23. 8. 1995, blz. 5.

⁽²⁾ Standpunt uitgebracht op 12 november 1996 (PB nr. C 362 van 2. 12. 1996).

⁽³⁾ PB nr. C 18 van 22. 1. 1996, blz. 132.

⁽⁴⁾ Jurispr. 1990, blz. I-1889.

⁽⁵⁾ Jurispr. 1993, blz. I-6591.

⁽⁶⁾ Jurispr. 1994, blz. I-4541 en Jurispr. 1994, blz. I-4583.

⁽⁷⁾ Jurispr. 1986, blz. I-1607.

⁽⁸⁾ Jurispr. 1993, blz. I-5579.

vroegd met pensioen zijn gegaan, en dat in het bijzonder strekt ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokken werknemers lijden doordat zij nog niet de leeftijd hebben bereikt waarop men aanspraak heeft op uitkering van een staatspensioen, rekening wordt gehouden met het bedrag aan staatspensioen dat die werknemers naderhand zullen ontvangen, en het bedrag van het overbruggingspensioen dienovereenkomstig wordt verminderd, ook indien dit voor personen tussen 60 en 65 jaar tot gevolg heeft, dat een vrouwelijke ex-werknemer een lager overbruggingspensioen ontvangt dan haar mannelijke evenknie, waarbij het verschil overeenstemt met het bedrag aan staatspensioen waarop de vrouw vanaf 60-jarige leeftijd aanspraak heeft uit hoofde van de bij de betrokken werkgever vervulde dienstjaren;

Overwegende dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 6 oktober 1993 in zaak C-109/91 (Ten Oever tegen Stichting Bedrijfspensioenfonds voor het Glazenwassers- en Schoonmaakbedrijf) ⁽¹⁾, alsmede in zijn arresten van 14 december 1993 in zaak C-110/91 (Moroni), van 22 december 1993 in zaak C-152/91 (Neath tegen Hugh Steeper Ltd) ⁽²⁾ en van 28 september 1994 in zaak C-200/91 (Coloroll Pension Trustees Ltd tegen Russell e. a.) ⁽³⁾, bevestigt dat, ingevolge het arrest van 17 mei 1990 in zaak C-262/88 (Barber), op de rechtstreekse werking van artikel 119 van het Verdrag slechts een beroep kan worden gedaan teneinde gelijkheid van behandeling op het gebied van bedrijfspensioenen te eisen met betrekking tot uitkeringen die verschuldigd zijn uit hoofde van na 17 mei 1990 vervulde tijdvakken van arbeid, behoudens de uitzondering ten gunste van werknemers of hun rechtverkrijgenden die vóór die datum een rechtsovereenkomst hebben ingesteld of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld;

Overwegende dat het Hof van Justitie in zijn voornoemde arresten in de zaken C-109/91 (Ten Oever) en C-200/91 (Coloroll) bevestigt dat de beperking *ratione temporis* van het arrest Barber van toepassing is op nabestaandenspensioenen en dat bijgevolg op de gelijkheid van behandeling op dit gebied enkel voor de na 17 mei 1990 vervulde tijdvakken van arbeid aanspraak kan worden gemaakt, behalve in het geval van personen die vóór die datum een rechtsovereenkomst of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld;

Overwegende dat het Hof van Justitie bovendien in zijn voornoemde arresten in de zaken C-152/92 en C-200/91 preciseert dat de premies en bijdragen van de werknemers aan een pensioenregeling met vaststaande uitkeringsniveaus voor mannelijke en vrouwelijke werknemers even hoog moeten zijn, daar deze onder artikel 119 van het Verdrag vallen, terwijl de ongelijkheid van de werkgeverspremies, betaald in het kader van een door kapitalisatie gefinancierde bedrijfspensioenregeling met

vaststaande uitkeringen, uit hoofde van het gebruik van naar geslacht verschillende actuariële gegevens niet in het licht van die zelfde bepaling kan worden beoordeeld;

Overwegende dat het Hof van Justitie in zijn arresten van 28 september 1994 ⁽⁴⁾ in zaak C-408/92 (Smith tegen Advel Systems) en in zaak C-28/93 (Van den Akker tegen Stichting Shell Pensioenfonds) bepaalt dat artikel 119 van het EG-Verdrag zich ertegen verzet dat een werkgever die de nodige maatregelen neemt om aan het arrest van 17 mei 1990 in zaak C-262/88 (Barber) te voldoen, voor tijdvakken van arbeid tussen 17 mei 1990 en de datum van inwerkingtreding van die maatregelen, de pensioengerechtigde leeftijd voor vrouwen optrekt tot de voor mannen geldende leeftijd, terwijl ten aanzien van na laatstgenoemde datum vervulde tijdvakken van arbeid artikel 119 zich niet tegen een dergelijke handelwijze verzet; dat ten aanzien van vóór 17 mei 1990 vervulde tijdvakken van arbeid het Gemeenschapsrecht geen enkele verplichting oplegt, die een grond kan zijn voor maatregelen waarbij de door vrouwen genoten voordelen achteraf worden verminderd;

Overwegende dat het Hof van Justitie in zijn voornoemd arrest in zaak C-200/91 (Coloroll) heeft geoordeeld dat aanvullende uitkeringen die voortvloeien uit bijdragen die de werknemers geheel vrijwillig hebben betaald, niet binnen de werkingssfeer van artikel 119 van het Verdrag vallen;

Overwegende dat de Commissie bij de geselecteerde acties in haar derde actieprogramma op middellange termijn inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen (1991—1995) ⁽⁵⁾ opnieuw de nadruk legt op de goedkeuring van passende maatregelen om met de gevolgen van het arrest in zaak C-262/88 (Barber) rekening te houden;

Overwegende dat dit arrest noodzakelijkerwijs de gedeeltelijke ontkrachting inhoudt van enkele bepalingen van Richtlijn 86/378/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ met betrekking tot werknemers;

Overwegende dat artikel 119 van het Verdrag rechtstreeks toepasselijk is en voor de nationale rechterlijke instanties kan worden ingeroepen tegen iedere werkgever, ongeacht of deze een privé-persoon of een publiekrechtelijke rechtspersoon is, en dat deze rechterlijke instanties tot taak hebben de bescherming van de rechten die deze bepaling aan de justitiabelen toekent, te garanderen;

Overwegende dat het om redenen van rechtszekerheid noodzakelijk is, Richtlijn 86/378/EEG te wijzigen om de onder de rechtspraak-Barber vallende bepalingen aan te passen,

⁽¹⁾ Jurispr. 1993, blz. I-4879.

⁽²⁾ Jurispr. 1993, blz. I-6953.

⁽³⁾ Jurispr. 1994, blz. I-4389.

⁽⁴⁾ Jurispr. 1994, blz. I-4435 en Jurispr. 1994, blz. I-4527.

⁽⁵⁾ PB nr. C 142 van 31. 5. 1991, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 225 van 12. 8. 1986, blz. 40.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

2. artikel 3 wordt vervangen door:

Artikel 1

Richtlijn 86/378/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. Als ondernemings- of sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid worden aangemerkt regelingen die niet vallen onder Richtlijn 79/7/EEG en tot doel hebben aan de werknemers of zelfstandigen uit een onderneming, een groep ondernemingen, een tak van de economie of één of meer bedrijfstakken omvattende sector, prestaties te verstrekken in aanvulling op de prestaties uit hoofde van de wettelijke regelingen op het gebied van de sociale zekerheid of in de plaats daarvan, ongeacht of aansluiting bij deze regelingen verplicht is of niet.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) individuele overeenkomsten van zelfstandigen,
- b) regelingen voor zelfstandigen die slechts één lid tellen,
- c) in het geval van werknemers, verzekeringsovereenkomsten waarbij de werkgever geen partij is,
- d) de facultatieve bepalingen van de ondernemings- of sectoriële regelingen die de deelnemers individueel worden aangeboden teneinde hun
 - hetzij aanvullende prestaties,
 - hetzij de keuze van het tijdstip waarop de normale prestaties voor zelfstandigen zullen ingaan of de keuze tussen verscheidene prestaties te waarborgen;
- e) ondernemings- of sectoriële regelingen waarin de prestaties worden gefinancierd door middel van premies of bijdragen die door de werknemers op vrijwillige basis zijn betaald.

3. Het bepaalde in deze richtlijn belet niet dat een werkgever aan personen die de pensioengerechtigde leeftijd voor toekenning van een pensioen uit hoofde van een ondernemings- of sectoriële regeling hebben bereikt, maar die nog niet de pensioengerechtigde leeftijd voor toekenning van een rustpensioen uit hoofde van een wettelijke regeling hebben bereikt, een aanvullend pensioenbedrag toekent dat tot doel heeft het bedrag van de prestaties in hun geheel gelijk te trekken tot of aan te passen aan het bedrag dat wordt uitgekeerd aan personen van het andere geslacht die in dezelfde situatie verkeren en die reeds de wettelijke pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, totdat de ontvangers van het aanvullend pensioenbedrag de wettelijke pensioengerechtigde leeftijd bereiken.”;

„Artikel 3

Deze richtlijn is van toepassing op de beroepsbevolking, met inbegrip van zelfstandigen, van werknemers wier arbeid is onderbroken door ziekte, moederschap, ongeval of onvrijwillige werkloosheid, en van werkzoekenden of gepensioneerde of invalide werknemers, alsmede op de rechtverkrijgenden van deze werknemers, overeenkomstig de nationale wetgeving en/of praktijk.”;

3. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. Tot de bepalingen die in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling, moeten die worden gerekend welke van het geslacht, hetzij direct, hetzij indirect, met name door verwijzing naar de echtelijke staat of de gezinssituatie, uitgaan om:

- a) te bepalen welke personen aan een ondernemings- of sectoriële regeling mogen deelnemen;
- b) te bepalen of verplicht dan wel vrijwillig aan een dergelijke regeling wordt deelgenomen;
- c) uiteenlopende regels vast te stellen ten aanzien van de leeftijd voor toetreding tot de regeling of ten aanzien van de minimumduur van arbeid of aansluiting bij de regeling om in aanmerking te komen voor de prestaties;
- d) behoudens voor zover bepaald onder h) en i), uiteenlopende regels vast te stellen ten aanzien van de terugbetaling van de premies of bijdragen wanneer de aangeslotene uit de regeling treedt zonder te voldoen aan de voorwaarden die hem een uitgesteld recht op de prestaties op lange termijn waarborgen;
- e) uiteenlopende voorwaarden vast te stellen voor de toekenning van de prestaties of deze aan een van beide geslachten voor te behouden;
- f) uiteenlopende pensioenleeftijden op te leggen;
- g) het behoud of de verwerving van rechten te onderbreken gedurende de wettelijke of krachtens collectieve arbeidsovereenkomsten voorgeschreven en door de werkgever uitbetaalde perioden van moederschapsverlof of van verlof om gezinsredenen;
- h) uiteenlopende niveaus voor de prestaties vast te stellen, behoudens voor zover nodig om rekening te houden met naar geslacht verschillende actuariële berekeningsfactoren bij regelingen met vaststaande premies of bijdragen;

In het geval van door kapitalisatie gefinancierde regelingen met vaststaande uitkeringsniveaus, kunnen bepaalde elementen (waarvan enige voorbeelden in bijlage dezes staan) ongelijk zijn voor zover het verschil tussen de bedragen het gevolg is van het gebruik van naar geslacht verschillende actuariële factoren bij de tenuitvoerlegging van de financiering van de regeling;

- i) uiteenlopende niveaus vast te stellen voor de premies of bijdragen van werknemers, uiteenlopende niveaus vast te stellen voor de premies of bijdragen van werkgevers behalve,
 - bij regelingen met vaststaande premies of bijdragen, indien wordt beoogd, de hoogte van de op deze premies of bijdragen gebaseerde pensioenprestaties voor beide geslachten gelijk te trekken of onderling aan te passen;
 - bij door kapitalisatie gefinancierde regelingen met vaststaande uitkeringsniveaus, indien de werkgeversbijdragen zijn bedoeld om de nodige financiële grondslag ter dekking van de uit deze uitkeringsniveaus voortvloeiende kosten aan te vullen;
- j) verschillende normen of uitsluitend voor de werknemers van een bepaald geslacht geldende normen vast te stellen, behoudens voor zover bepaald onder h) en i), met betrekking tot de garantie of het behoud van het recht op uitgestelde prestaties wanneer de aangeslotene de regeling verlaat.

2. Wanneer de toekenning van onder de onderhavige richtlijn vallende uitkeringen aan de beheersorganen van de regeling wordt overgelaten, moeten deze het beginsel van de gelijke behandeling in acht nemen.”;

4. artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

1. De Lid-Staten nemen de maatregelen die nodig zijn opdat de bepalingen van de ondernemings- of sectoriële regelingen voor zelfstandigen die in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling met werking vanaf uiterlijk 1 januari 1993 worden herzien.

2. Deze richtlijn belet niet dat de rechten en verplichtingen die verband houden met een periode van aansluiting bij een ondernemings- of sectoriële regeling voor zelfstandigen die voorafging aan de herziening van deze regeling, blijven vallen onder de bepalingen van de regeling die van kracht waren tijdens de bedoelde periode.”;

5. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

In het geval van regelingen voor zelfstandigen mogen de Lid-Staten de verplichte tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling uitstellen met betrekking tot:

- a) de vaststelling van de pensioengerechtigde leeftijd voor de toekenning van het ouderdoms- of rustpensioen, alsmede de eventuele gevolgen daarvan voor andere prestaties, naar hun keuze:
 - hetzij tot het tijdstip waarop die gelijke behandeling gerealiseerd is in de wettelijke regelingen,
 - hetzij uiterlijk totdat deze gelijke behandeling bij richtlijn wordt voorgeschreven;
- b) de nabestaandenpensioenen, totdat het beginsel van de gelijke behandeling door het Gemeenschapsrecht wordt voorgeschreven in de wettelijke sociale-zekerheidsregelingen op dit gebied;
- c) de toepassing van artikel 6, lid 1, onder i), eerste alinea, om rekening te houden met de verschillende actuariële berekeningselementen, uiterlijk tot 1 januari 1999.”;

6. een nieuw artikel 9 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 9 bis

Wanneer mannen en vrouwen onder dezelfde voorwaarden aanspraak kunnen maken op een flexibele pensioengerechtigde leeftijd, wordt dit niet geacht onverenigbaar te zijn met deze richtlijn.”;

7. de volgende bijlage wordt toegevoegd:

„BIJLAGE

Voorbeelden van elementen die ongelijk kunnen zijn voor wat betreft de in artikel 6, onder h), bedoelde door kapitalisatie gefinancierde regelingen met vaststaande uitkeringsniveaus:

- omzetting in kapitaal van een deel van het periodiek pensioen;
- overdracht van pensioenrechten;
- een pensioen dat in ruil voor afstand van een deel van het jaarpensioen kan worden omgezet ten gunste van een rechtverkrijgende;
- een verlaagd pensioen wanneer de werknemer kiest voor vervroegde uittrekking.”.

Artikel 2

1. Iedere maatregel ter omzetting van deze richtlijn moet met betrekking tot werknemers alle prestaties omvatten, die voor tijdvakken van arbeid na 17 mei 1990 zijn toegekend en heeft terugwerkende kracht tot die datum, behoudens de uitzondering ten gunste van werknemers of hun rechtverkrijgenden die voor die datum een rechtsvordering of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld. In dit geval moeten de omzettingsmaatregelen terugwerkende kracht hebben tot 8 april 1976 en moeten zij alle prestaties omvatten die tijdens tijdvakken van arbeid na die datum zijn toegekend. Voor de Lid-Staten die na deze datum tot de Gemeenschap zijn toegetreden, wordt die datum vervangen door de datum waarop artikel 119 op hun grondgebied van toepassing is geworden.

2. De tweede volzin van lid 1 belet niet dat de nationale regels betreffende de krachtens het nationale recht geldende verjaringstermijnen worden tegengeworpen aan werknemers of hun rechtverkrijgenden die vóór 17 mei 1990 een rechtsvordering of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld, mits deze regels voor dit soort vorderingen niet ongunstiger zijn dan voor soortgelijke nationale vorderingen en zij het in de praktijk niet onmogelijk maken om het aan het Gemeenschapsrecht ontleende recht uit te oefenen.

3. Voor de Lid-Staten die na 17 mei 1990 tot de Europese Unie zijn toegetreden en die op 1 januari 1994 overeenkomstsluitende partij waren bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, wordt de datum van 17 mei 1990 in de leden 1 en 2 vervangen door 1 januari 1994.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen

of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten verstrekken aan de Commissie, uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn, alle dienstige gegevens om haar in staat te stellen een verslag over de toepassing van deze richtlijn op te stellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. BARRETT

RICHTLIJN 96/98/EG VAN DE RAAD

van 20 december 1996

inzake uitrusting van zeeschepen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid nadere maatregelen moeten worden genomen om de veiligheid van het zeevervoer te waarborgen;
- (2) Overwegende dat de Gemeenschap ernstig bezorgd is over de scheepsongevallen, met name die welke gepaard gaan met het verlies van mensenlevens en met verontreiniging van de zee en de kusten van de Lid-Staten;
- (3) Overwegende dat de kans op scheepsongevallen effectief kan worden verminderd door gemeenschappelijke normen die garanderen dat de prestaties van de uitrusting aan boord van schepen op het punt van de veiligheid van een hoog niveau zijn; dat beproevingsnormen en beproevingsmethoden van grote invloed kunnen zijn op de toekomstige prestaties van de uitrusting;
- (4) Overwegende dat de internationale verdragen de vlaggestaten ertoe verplichten te zorgen voor de naleving van bepaalde veiligheidsvoorschriften met betrekking tot de aan boord aanwezige uitrusting en de betreffende certificaten uit te reiken; dat te dien einde beproevingsnormen voor bepaalde soorten uitrusting van zeeschepen ontwikkeld zijn door de internationale normalisatieorganisaties en door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO);

dat de nationale beproevingsnormen ter uitvoering van de internationale normen de certificatie instanties een zekere ruimte laten, terwijl ook de niveaus van opleiding en ervaring van deze instanties verschillen; dat dit leidt tot verschillende veiligheidsniveaus van produkten waarvan de bevoegde nationale instanties hebben verklaard dat ze voldoen aan de desbetreffende internationale veiligheidsnormen, alsmede tot een sterke tegenzin van Lid-Staten om de door een andere Lid-Staat goedgekeurde uitrusting zonder verdere verificatie aan boord van de onder hun vlag varende schepen te accepteren;

- (5) Overwegende dat er gemeenschappelijke regels moeten komen om verschillen in de tenuitvoerlegging van de internationale normen weg te nemen; dat deze gemeenschappelijke normen ertoe zullen leiden dat bepaalde onnodige kosten en administratieve procedures, die aan de goedkeuring van de uitrusting zijn verbonden, verdwijnen, waardoor de bedrijfsvoorwaarden en de concurrentiepositie van de communautaire scheepvaart worden verbeterd, en, door het op de uitrusting bevestigde merk van overeenstemming, de technische handelsbelemmeringen worden opgeheven;
- (6) Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 8 juni 1993 over een gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid op zee ⁽⁴⁾ er bij de Commissie op heeft aangedrongen dat zij voorstellen indient om de implementatie van IMO-normen en de goedkeuringsprocedures voor uitrusting van zeeschepen te harmoniseren;
- (7) Overwegende dat maatregelen op communautair niveau de enige manier zijn om een dergelijke harmonisatie tot stand te brengen, aangezien de Lid-Staten, wanneer zij onafhankelijk of via internationale organisaties optreden, niet in staat zijn voor de uitrusting hetzelfde niveau van veiligheid tot stand te brengen;
- (8) Overwegende dat een richtlijn van de Raad het geschikte rechtsinstrument is, omdat daarmee voorzien wordt in een uniforme en verplichte toepassing van de internationale beproevingsnormen door de Lid-Staten;

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 23. 8. 1995, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 101 van 3. 4. 1996, blz. 3.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 november 1995 (PB nr. C 339 van 18. 12. 1995, blz. 21), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 juni 1996 (PB nr. C 248 van 26. 8. 1996, blz. 10) en besluit van het Europees Parlement van 24 oktober 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. C 271 van 7. 10. 1993, blz. 1.

- (9) Overwegende dat het dienstig is in de eerste plaats voorzieningen te treffen voor de uitrusting van zeeschepen waarvan op grond van de belangrijkste internationale verdragen de aanwezigheid aan boord en de goedkeuring door de nationale instanties overeenkomstig de in de internationale verdragen of resoluties vervatte veiligheidsnormen vereist zijn;
- (10) Overwegende dat verschillende richtlijnen voorzien in het vrij verkeer van bepaalde goederen die onder andere als uitrusting aan boord kunnen worden gebruikt; dat deze echter niet voorzien in de certificatie van uitrusting door de Lid-Staten overeenkomstig de betreffende internationale verdragen; dat er derhalve voor aan boord te plaatsen uitrusting uitsluitend nieuwe gemeenschappelijke regels moeten gelden;
- (11) Overwegende dat het nodig is, bij voorkeur op internationaal niveau, nieuwe beproevingsnormen vast te leggen voor uitrusting waarvoor zulke normen nog niet bestaan of niet gedetailleerd genoeg zijn;
- (12) Overwegende dat de Lid-Staten moeten zorgen dat de aangemelde instanties die de overeenstemming van uitrusting met de beproevingsnormen beoordelen, onafhankelijk en efficiënt zijn, en de nodige beroepsbekwaamheid bezitten om hun taken uit te kunnen voeren;
- (13) Overwegende dat de naleving van de internationale beproevingsnormen het best kan worden aangetoond met de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures als vastgesteld in Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming ⁽¹⁾;
- (14) Overwegende dat het recht dat internationale verdragen de instantie van een vlaggestaat geven om operationele prestatieproeven uit te voeren aan boord van schepen waarvoor deze instantie veiligheidscertificaten heeft afgegeven, op generlei wijze door deze richtlijn wordt beperkt, mits dergelijke proeven geen overlapping zijn van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures;
- (15) Overwegende dat als algemene regel dient te gelden dat op de in deze richtlijn bestreken uitrusting een merk wordt aangebracht om aan te geven dat zij voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn;
- (16) Overwegende dat Lid-Staten in sommige gevallen voorlopige maatregelen mogen nemen om het gebruik van uitrusting waarop het merk van overeenstemming is aangebracht te beperken of te verbieden;
- (17) Overwegende dat het gebruik van uitrusting waarop geen merk van overeenstemming is aangebracht in uitzonderlijke omstandigheden mag worden toegestaan;
- (18) Overwegende dat een vereenvoudigde procedure met een regelgevend comité noodzakelijk is om deze richtlijn te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel van deze richtlijn is de veiligheid op zee en de preventie van verontreiniging van de zee te verbeteren door de uniforme toepassing van de relevante internationale instrumenten met betrekking tot de in bijlage A vermelde uitrusting die bestemd is voor plaatsing aan boord van schepen waarvoor door of namens de Lid-Staten veiligheidscertificaten worden uitgereikt overeenkomstig internationale verdragen, alsmede het vrije verkeer van deze uitrusting binnen de Gemeenschap te waarborgen.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

- „overeenstemmingsbeoordelingsprocedures”: de procedures als vermeld in artikel 10 en bijlage B van deze richtlijn;
- „uitrusting”: de in de bijlage A.1 en A.2 vermelde middelen en voorwerpen die voor gebruik aan boord van een schip moeten worden geplaatst om aan de internationale instrumenten te voldoen of die vrijwillig voor gebruik aan boord worden geplaatst en waarvoor de goedkeuring van de instantie van de vlaggestaat is voorgeschreven overeenkomstig de internationale instrumenten;
- „radiocommunicatieapparatuur”: de apparatuur die is voorgeschreven in hoofdstuk IV van het SOLAS-Verdrag van 1974, zoals in 1988 gewijzigd met betrekking tot het Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS), en VHF-radiotelefonietoestellen zoals voorgeschreven in voorschrift III/6.2.1 van hetzelfde Verdrag;
- „internationale verdragen”:

— het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 (LL66),

⁽¹⁾ PB nr. C 220 van 30. 8. 1993, blz. 23.

- het Verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee van 1972 (COLREG),
 - het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973 (MARPOL) en
 - het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (SOLAS),
- alsmede de op deze verdragen betrekking hebbende protocollen en wijzigingen die op de datum van vaststelling van deze richtlijn van kracht zijn;
- e) „*internationale instrumenten*”: de relevante internationale verdragen en de relevante resoluties en circulaires van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), alsmede de relevante internationale beproevingsnormen;
- f) „*merk*”: het in artikel 11 bedoelde en in bijlage D beschreven symbool;
- g) „*aangemelde instantie*”: een organisatie die door de bevoegde nationale instantie van een Lid-Staat is aangewezen overeenkomstig artikel 9;
- h) „*aan boord geplaatst*”: aan boord van een schip geïnstalleerde of geplaatste uitrusting;
- i) „*veiligheidscertificaten*”: de certificaten die door of namens Lid-Staten zijn afgegeven overeenkomstig de internationale verdragen;
- j) „*schip*”: ieder schip dat onder de internationale verdragen valt, met uitzondering van oorlogsschepen;
- k) „*communautair schip*”: een schip waarvoor door of namens de Lid-Staten overeenkomstig de internationale verdragen veiligheidscertificaten zijn uitgereikt. De gevallen waarin de bevoegde nationale instantie van een Lid-Staat op verzoek van de bevoegde nationale instantie van een derde land een certificaat voor een schip afgeeft vallen niet onder deze definitie;
- l) „*nieuw schip*”: een schip waarvan de kiel gelegd is of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevindt op of na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn. In deze definitie wordt met een soortgelijk stadium van de bouw het stadium bedoeld waarin:
- i) de bouw van een bepaald schip begint
 - en
 - ii) de samenbouw van dat schip reeds een massa van ten minste 50 ton of van 1 % van de geschatte massa van al het bouwmetaal omvat, waarbij de kleinste massa bepalend is;
- m) „*bestaand schip*”: een schip dat geen nieuw schip is;
- n) „*beproevingsnormen*”: de normen opgesteld door
- de Internationale Maritieme Organisatie (IMO),
 - de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO),
 - de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC),
 - de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN),
 - het Europees Comité voor Elektrotechnische Normalisatie (CENELEC),
 - en
 - het Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie (ETSI),
- die gelden op de datum van aanneming van deze richtlijn en vastgesteld zijn overeenkomstig de desbetreffende internationale verdragen en de relevante resoluties en circulaires van de IMO voor de definiëring van de beproevingsmethoden en beproevingsresultaten, maar uitsluitend in de vorm als bedoeld in bijlage A;
- o) „*typegoedkeuring*”: de procedures waarbij de geproduceerde uitrusting volgens passende beproevingsnormen wordt beoordeeld, en de afgifte van het passende certificaat.

Artikel 3

1. Deze richtlijn is van toepassing op uitrusting voor gebruik aan boord van:

- a) een nieuw communautair schip ongeacht of het schip zich ten tijde van de bouw al dan niet in de Gemeenschap bevindt;
 - b) een bestaand communautair schip
 - dat deze uitrusting voordien niet aan boord had;
 - waarop reeds aan boord aanwezige uitrusting wordt vervangen, behoudens wanneer de internationale verdragen anders bepalen
- ongeacht of het schip zich ten tijde van de plaatsing van de uitrusting aan boord al dan niet binnen de Gemeenschap bevindt.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op uitrusting die op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn reeds aan boord van een schip geplaatst was.

3. Onverminderd het feit dat wat betreft het vrij verkeer andere richtlijnen dan de onderhavige en met name de Richtlijnen 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake elektromagnetische compatibiliteit ⁽¹⁾ en 89/686/EEG van de Raad van 21 december 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgeving

⁽¹⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB nr. L 220 van 31. 8. 1993, blz. 1).

gen der Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen ⁽¹⁾, van toepassing kunnen zijn op de in lid 1 bedoelde uitrusting, is bedoelde uitrusting wat het vrij verkeer betreft uitsluitend onderworpen aan de bepalingen van de onderhavige richtlijn en niet die van andere richtlijnen.

Artikel 4

De Lid-Staten of de namens hen optredende organisaties zorgen er bij de afgifte of de vernieuwing van de relevante veiligheidscertificaten voor dat de uitrusting aan boord van de communautaire schepen waarvoor zij veiligheidscertificaten afgeven aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet.

Artikel 5

1. De in bijlage A.1 vermelde uitrusting die op of na de in artikel 20, lid 1, tweede alinea, bedoelde datum aan boord van een communautair schip geplaatst is, dient te voldoen aan de toepasselijke voorschriften van de in genoemde bijlage bedoelde internationale instrumenten.

2. De overeenstemming van de uitrusting met toepasselijke voorschriften van de internationale verdragen en de betreffende resoluties en circulaire van de Internationale Maritieme Organisatie wordt uitsluitend aangetoond aan de hand van de in bijlage A.1 vermelde beproevingsnormen en overeenstemmingsbeoordelingsprocedures. Voor alle middelen en voorwerpen van bijlage A.1 waarvoor zowel normen van de IEC als van het ETSI zijn gegeven, vormen deze normen alternatieven en mag de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde bepalen welke norm gebruikt wordt.

3. De in bijlage A.1 vermelde uitrusting die vóór de in lid 1 vermelde datum vervaardigd is, mag gedurende een periode van twee jaar gerekend vanaf deze datum in de handel gebracht worden en aan boord van een schip geplaatst worden waarvan de certificaten door of namens een Lid-Staat overeenkomstig de internationale verdragen zijn afgegeven, mits zij vervaardigd is overeenkomstig procedures voor typegoedkeuring die reeds voor de datum van vaststelling van deze richtlijn op het grondgebied van die Lid-Staat van kracht waren.

Artikel 6

1. De Lid-Staten verbieden niet het in de handel brengen of de plaatsing aan boord van een communautair schip van uitrusting als bedoeld in bijlage A.1 waarop het merk is aangebracht, of die op andere gronden in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn en weigeren

niet de desbetreffende veiligheidscertificaten af te geven of te vernieuwen.

2. Er moet, in overeenstemming met het Internationaal Radioreglement, eerst door de bevoegde instantie een radiovergunning worden afgegeven, alvorens het betrokken veiligheidscertificaat wordt afgegeven.

Artikel 7

1. Na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn dient de Gemeenschap bij de IMO of bij de Europese normalisatie-instellingen, naar gelang van het geval, een verzoek in tot vaststelling van normen, met inbegrip van gedetailleerde beproevingsnormen, voor de in bijlage A.2 vermelde uitrusting.

2. Het in lid 1 bedoelde verzoek wordt:

— wanneer het aan de IMO wordt voorgelegd, ingediend door het Voorzitterschap van de Raad en door de Commissie;

— wanneer het aan de Europese normalisatie-instellingen wordt voorgelegd, ingediend door de Commissie overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽²⁾. De door de Commissie gegeven mandaten zijn gericht op het ontwikkelen van internationale normen via procedures voor samenwerking tussen de Europese organisaties en hun tegenhangers op internationaal niveau.

3. De Lid-Staten doen al het mogelijke om ervoor te zorgen dat de internationale organisaties, met inbegrip van de IMO, snel een begin maken met de ontwikkeling van deze normen.

4. De Commissie dient de ontwikkeling van de beproevingsnormen regelmatig te controleren.

5. Indien de internationale organisaties, met inbegrip van de IMO, na een redelijke termijn geen passende beproevingsnormen voor een bepaald soort uitrusting hebben vastgesteld of weigeren dat te doen, kunnen volgens de procedure van artikel 18 normen worden vastgesteld die gebaseerd zijn op het werk van de Europese normalisatie-instellingen.

6. Wanneer de beproevingsnormen als bedoeld in lid 1 of lid 5 voor een bepaald soort uitrusting vastgesteld worden, respectievelijk van kracht worden, mag die uitrusting worden overgeschreven van bijlage A.2 naar bijlage A.1 overeenkomstig de procedure van artikel 18 en zullen derhalve de bepalingen van artikel 5 vanaf de datum van deze overschrijving van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 399 van 30. 12. 1989, blz. 18. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/95/EEG (PB nr. L 276 van 9. 11. 1993, blz. 11).

⁽²⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Artikel 8

1. Indien een nieuw schip, ongeacht onder welke vlag het vaart, niet in het scheepsregister van een Lid-Staat vermeld staat en daarin dient te worden opgenomen, dient dit schip door de ontvangende Lid-Staat te worden onderworpen aan een inspectie, waarbij wordt gecontroleerd of de toestand waarin de uitrusting verkeert in overeenstemming is met de veiligheidscertificaten en hetzij in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn en voorzien van het merk, hetzij ten genoegen van de bevoegde nationale instantie van de Lid-Staat gelijkwaardig is aan de uitrusting waaraan overeenkomstig deze richtlijn typegoedkeuring is verleend.

2. Tenzij het merk op die uitrusting is aangebracht of de bevoegde nationale instantie die uitrusting gelijkwaardig acht, moet die uitrusting worden vervangen.

3. Voor uitrusting die volgens dit artikel gelijkwaardig wordt geacht, verstrekt de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft die uitrusting aan boord van het schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperkingen of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting.

4. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 9

1. De Lid-Staten melden de Commissie en de overige Lid-Staten welke instanties zij hebben aangewezen voor uitvoering van de in artikel 10 vermelde procedures, met vermelding van de specifieke taken waarmee deze aangemelde instanties zijn belast en de identificatienummers die de Commissie hun vooraf heeft toegewezen. De organisaties leggen aan de Lid-Staat die voornemens is hen aan te melden alle gegevens en bewijsstukken voor waaruit blijkt dat ze aan de criteria van bijlage C voldoen.

2. De Lid-Staten laten, door hun administratie of door een onpartijdig extern lichaam dat door de administratie benoemd wordt, ten minste eens in de twee jaar een audit verrichten die betrekking heeft op de taken die de aangemelde instanties namens de Lid-Staat vervullen. Door deze audit moet gewaarborgd worden dat de aangemelde instantie nog steeds aan de criteria van bijlage C voldoet.

3. Een Lid-Staat die een aangemelde instantie heeft aangewezen moet die aanwijzing intrekken indien hij constateert dat deze instantie niet meer aan de criteria van bijlage C voldoet. Hij stelt de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 10

1. De overeenstemmingsbeoordelingsprocedure, die nader beschreven staat in bijlage B, behelst het volgende:

- i) een EG-typeonderzoek (module B) alsmede, voorafgaande aan het in de handel brengen van de uitrusting en afhankelijk van de keuze die de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde maakt uit de in bijlage A.1 vermelde mogelijkheden, voor alle uitrusting:
 - a) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (module C), of
 - b) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktiekwaliteitsborging) (module D), of
 - c) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktkwaliteitsborging) (module E), of
 - d) de EG-verklaring van overeenstemming met het type (produktkeuring) (module F),of
- ii) de EG-volledige kwaliteitsborging (module H).

2. De verklaring van overeenstemming met het type dient een schriftelijke verklaring te zijn en de in bijlage B aangegeven informatie te bevatten.

3. Voor uitrusting die per stuk of in kleine hoeveelheden en niet in serie- of massaproductie wordt vervaardigd mag de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure de EG-eenheidskeuring (module G) zijn.

4. De Commissie houdt een geactualiseerde lijst bij van goedgekeurde uitrusting en ingetrokken of geweigerde aanvragen en stelt deze ter beschikking van belanghebbenden.

Artikel 11

1. Op uitrusting als bedoeld in bijlage A.1, die voldoet aan de desbetreffende internationale instrumenten en overeenkomstig de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures is vervaardigd, moet door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde het merk zijn aangebracht.

2. Het merk wordt gevolgd door het identificatienummer van de aangemelde instantie die de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure heeft uitgevoerd, indien genoemde instantie betrokken is bij de fase van de fabricagecontrole, en door de laatste twee cijfers van het jaar dat het merk is aangebracht. Het identificatienummer moet onder de verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie worden aangebracht hetzij door de instantie zelf hetzij door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

3. De grafische vorm van het merk dient te zijn als is weergegeven in bijlage D.

4. Het merk wordt op zodanige wijze op de uitrusting of op het gegevensplaatje aangebracht dat het voor de verwachte gebruiksduur van de uitrusting zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar zal zijn. Wanneer echter de aard van het uitrustingsstuk dat niet toelaat of niet rechtvaardigt, wordt het merk aangebracht op de verpakking, op een etiket of op een brochure.

5. Het is verboden merken of opschriften aan te brengen die derden kunnen misleiden omtrent de betekenis of de grafische vorm van het in deze richtlijn bedoelde merk.

6. Het merk moet aan het einde van de produktiefase worden aangebracht.

Artikel 12

1. Onverminderd artikel 6 mogen de Lid-Staten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat er steekproeven worden uitgevoerd op de van het merk voorziene uitrusting die bij hen in de handel is en nog niet aan boord van een schip is geplaatst, teneinde te controleren of deze uitrusting voldoet aan deze richtlijn. De steekproeven die niet voorzien zijn in de modules voor de overeenstemmingsbeoordeling in bijlage B, worden uitgevoerd op kosten van de Lid-Staat.

2. Onverminderd de bepalingen van artikel 6 is, na plaatsing van uitrusting die voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn aan boord van een communautair schip, beoordeling daarvan door de instantie van de vlaggestaat van dat schip toegestaan, wanneer de internationale instrumenten om redenen van veiligheid en/of verontreinigingspreventie prestatieproeven in bedrijf aan boord voorschrijven, mits dit niet leidt tot doublures met de reeds uitgevoerde overeenstemmingsbeoordelingsprocedures. De instantie van de vlaggestaat kan van de fabrikant van de uitrusting, diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde of de persoon die in de Gemeenschap verantwoordelijk is voor het op de markt brengen van de uitrusting eisen dat de inspectie-/beproeverslagen worden overgelegd.

Artikel 13

1. Indien een Lid-Staat bij een inspectie of op andere wijze vaststelt dat een uitrustingsstuk als bedoeld in bijlage A.1, waarop het merk is aangebracht en dat op de juiste wijze is geplaatst, wordt onderhouden en gebruikt voor zijn gebruiksdoel, de gezondheid en/of veiligheid van de bemanning, de passagiers of, indien van toepassing, andere personen in gevaar kan brengen, dan wel het marine milieu kan aantasten, neemt hij alle passende voorlopige maatregelen om dat uitrustingsstuk uit de handel te nemen, dan wel het in de handel brengen, het plaatsen, of het gebruiken daarvan aan boord van schepen waarvoor hij de veiligheidscertificaten afgeeft, te verbieden of te beperken. De Lid-Staat stelt onmiddellijk de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van deze maatregel, en vermeldt de redenen van zijn besluit en

geeft met name aan of het niet voldoen aan het bepaalde in deze richtlijn is te wijten aan:

- a) de niet-naleving van artikel 5, leden 1 en 2;
- b) een onjuiste toepassing van de in artikel 5, leden 1 en 2, bedoelde beproevingsnormen;
- c) tekortkomingen in de beproevingsnormen zelf.

2. De Commissie treedt zo spoedig mogelijk met de betrokken partijen in overleg. Indien de Commissie na het overleg concludeert dat:

- de maatregelen gerechtvaardigd zijn, stelt zij onmiddellijk de Lid-Staat die het initiatief daartoe heeft genomen en de overige Lid-Staten daarvan in kennis; indien het in lid 1 genoemde besluit te wijten is aan tekortkomingen in de beproevingsnormen, legt de Commissie, indien de Lid-Staat die het besluit heeft genomen dit wenst te handhaven, na overleg met de betrokken partijen, de zaak binnen twee maanden voor aan het in artikel 18 bedoelde comité en start zij de procedure van artikel 18;
- de maatregelen niet gerechtvaardigd zijn, stelt zij onmiddellijk de Lid-Staat die het initiatief daartoe heeft genomen en de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde daarvan in kennis.

3. Indien uitrusting die niet in overeenstemming is, het merk draagt, neemt de Lid-Staat onder wiens gezag degene die het merk heeft aangebracht valt, passende maatregelen; de Lid-Staat stelt de Commissie en de overige Lid-Staten in kennis van de maatregelen die hij heeft getroffen.

4. De Commissie zorgt ervoor dat de Lid-Staten op de hoogte worden gehouden van de voortgang en het resultaat van deze procedure.

Artikel 14

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5, kan de bevoegde nationale instantie van de vlaggestaat in uitzonderlijke gevallen van technische innovatie toestaan dat uitrusting die niet aan de conformiteitsbeoordelingsprocedures voldoet aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, indien proefondervindelijk of op andere wijze, ten genoegen van de bevoegde nationale instantie van de vlaggestaat, wordt vastgesteld dat deze uitrusting minstens even doeltreffend is als uitrusting waarvoor wel overeenstemmingsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd.

Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

2. Deze beproevingsprocedures mogen in geen geval discriminatie inhouden tussen in de Lid-Staat die vlaggestaat is en de in andere Staten geproduceerde uitrusting.

3. Voor uitrusting die onder dit artikel valt, verstrekt de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft de uitrusting aan boord van het schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperking of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting.

4. Indien een Lid-Staat krachtens dit artikel toestaat dat uitrusting aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, deelt die Lid-Staat de Commissie en de overige Lid-Staten onverwijld de betreffende bijzonderheden mede en geeft de verslagen van alle relevante proeven, beoordelingen en overeenstemmingsbeoordelingsprocedures door.

5. De in lid 1 bedoelde uitrusting wordt toegevoegd aan bijlage A.2 van deze richtlijn overeenkomstig de procedure van artikel 18.

6. Bij overdracht van een schip met uitrusting aan boord die onder lid 1 van dit artikel valt, aan een andere Lid-Staat, mag de ontvangende Lid-Staat die vlaggestaat is de nodige maatregelen nemen inclusief eventueel beproevingen en praktische demonstraties, om te zorgen dat de uitrusting ten minste zo doeltreffend is als de uitrusting waarbij de conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd.

Artikel 15

1. Onverminderd artikel 5 mag de instantie van een vlaggestaat toestaan dat uitrusting waarvoor geen overeenstemmingsbeoordelingsprocedures zijn gevolgd of die niet onder artikel 14 valt met het oog op beproeving of beoordeling aan boord van een communautair schip wordt geplaatst, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) voor de uitrusting wordt door de Lid-Staat die vlaggestaat is een certificaat verstrekt dat de uitrusting te allen tijde dient te vergezellen en dat behelst dat de Lid-Staat die vlaggestaat is toestemming geeft die uitrusting aan boord van het communautaire schip te plaatsen, met vermelding van eventuele beperkingen of bepalingen met betrekking tot het gebruik van de uitrusting;
- b) de toestemming mag slechts voor een korte periode gegeven worden;
- c) er mag niet op die uitrusting vertrouwd worden als op uitrusting die voldoet aan de eisen van deze richtlijn en zij mag laatstgenoemde uitrusting, die klaar voor onmiddellijk gebruik aan boord van het communautaire schip moet blijven, niet vervangen.

2. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 16

1. Indien de uitrusting moet worden vervangen in een haven buiten de Gemeenschap en in uitzonderlijke omstandigheden die tegenover de instantie van de vlaggestaat naar behoren moeten worden gerechtvaardigd, mag, indien het vanuit het oogpunt van tijd, vertraging en kosten redelijkerwijs niet uitvoerbaar is om uitrusting aan boord te plaatsen waarvoor een EG-typegoedkeuring is verleend, andere uitrusting aan boord worden geplaatst. Daarbij moet de onderstaande procedure gevolgd worden:

- a) de uitrusting gaat vergezeld van documentatie afgegeven door een erkende organisatie die gelijkwaardig is aan een aangemelde instantie, indien tussen de Gemeenschap en het betrokken derde land een overeenkomst is gesloten inzake wederzijdse erkenning van deze organisaties;
- b) indien het onmogelijk blijkt om aan het bepaalde onder a) te voldoen, mag uitrusting die vergezeld gaat van documentatie afgegeven door een Staat die lid is van de IMO en partij bij de desbetreffende Verdragen, waarin naleving van de desbetreffende IMO-voorschriften gecertificeerd wordt, aan boord worden geplaatst, mits voldaan is aan het bepaalde in de leden 2 en 3.

2. De instantie van de vlaggestaat wordt onmiddellijk op de hoogte gesteld van de aard en de kenmerken van deze andere uitrusting.

3. De instantie van de vlaggestaat moet er zo spoedig mogelijk voor zorgen dat de in lid 1 bedoelde uitrusting en de beproevingsdocumenten voldoen aan de desbetreffende voorschriften van de internationale instrumenten en van deze richtlijn.

4. Wat betreft radiocommunicatieapparatuur eist de instantie van de vlaggestaat dat deze uitrusting zo min mogelijk inbreuk maakt op de eisen inzake het spectrum van radiofrequenties.

Artikel 17

De richtlijn kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 18 met het oog op:

- de toepassing voor de doeleinden van deze richtlijn van de achtereenvolgende wijzigingen van de internationale instrumenten;
- de bijwerking van bijlage A door opname daarin van nieuwe uitrusting en overschrijving van uitrusting van bijlage A.2 naar bijlage A.1 en vice versa;
- de toevoeging van de mogelijkheid modules B + C en module H te gebruiken voor uitrusting van bijlage A.1;
- toevoeging van normalisatieorganisaties in de definitie van beproevingsnormen in artikel 2.

Artikel 18

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen ⁽¹⁾ opgerichte comité, volgens de procedure van de hierna volgende leden 2 en 3.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van twee maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 19

De Lid-Staten bieden elkaar wederzijdse bijstand met het oog op een doeltreffende implementatie en handhaving van deze richtlijn.

Artikel 20

1. De Lid-Staten dienen uiterlijk op 30 juni 1998 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen.

De Lid-Staten passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 1999.

Wanneer de Lid-Staten de in de eerste alinea bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk de bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallend gebied vaststellen. De Commissie stelt de overige Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 21

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. BARRETT

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 5. 10. 1993, blz. 19.

BIJLAGE A

Bijlage A.1: Uitrusting waarvoor reeds gedetailleerde beproevingsnormen bestaan in internationale instrumenten ⁽¹⁾

NAAST DE SPECIEFIEK VERMELDE INTERNATIONALE BEPROEVINGSNORMEN STAAT EEN AANTAL BEPALINGEN WAARAAN DE HAND GEHOUDEN DIENT TE WORDEN BIJ HET TYPEONDERZOEK (TYPEGOEDKEURING) IN VOORSCHRIFTEN VAN DE RELEVANTE OVEREENKOMSTEN

1. Persoonlijke reddingsmiddelen

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS-74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen ⁽²⁾	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	Reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
2	Zelfontbrandende lichten voor reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
3	Zelfwerkende rooksignalen voor reddingsboeien	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.1,31.3	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
4	Reddingsgordel	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.2,32	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
5	Overlevingspakken	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/7.3,33	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
6	Overlevingspakken — Reddingsgordel	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/33.1.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
7	Hulpmiddelen tegen warmteverlies	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/34	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
8	Valschermsignalen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/35	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
9	Handstakellichten (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/36	IMO Res. A 689 (17)		x		x		

10	Drijvende rooksignalen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/37	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
11	Lijnwerptoestellen (pyrotechniek)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/49	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
12	Opblaasbare reddingsvlotten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38,39	IMO Res. A 689 (17)		x				
13	Vaste reddingsvlotten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38,40	IMO Res. A 689 (17)		x				
14	Zelfdrijfvoorzieningen voor reddingsvlotten; hydrostatische openers	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/38.6.3	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
15	Reddingsboten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/41 tot 46	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
16	Vaste hulpverleningsboten	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/47.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
17	Hulpverleningsboten in opgeblazen toestand	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/47	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
18	Tewaterlatingsmiddelen waarbij gebruik gemaakt wordt van lopers en lieren (davits)	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)		x		x	x	
19	Tewaterlatingsmiddelen door middel van vrij opdrijven	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 3	IMO Res. A 689 (17)		x		x	x	
20	Tewaterlatingsmiddelen door middel van vrije val	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 4	IMO Res. A 689 (17)						x

(¹) Bij vermelding van module H in kolom 6 wordt module H + certificaat van ontwerp onderzoek bedoeld.

(²) Wanneer IMO-resoluties worden genoemd, gaat het om de normen in de betreffende delen van de bijlagen bij de resoluties en niet om de bepalingen van de resoluties zelf.

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS-74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
21	Tewaterlatings- en inschepingsmiddelen	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.1 & 5	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
22	Inschepingsladders	Voorschrift III/4 & III,30	Voorschrift III/48.7	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
23	Retroflecterende materialen	Voorschrift III/4	Voorschrift III/30.2.7	IMO Res. A 658 (16)		x	x	x		
24	VHF-radiotelefonietoestel	Voorschrift III/4	Voorschrift III/6.2.1	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945, ontwerp IEC 1097-12		x	x	x	x	
25	Radartransponder SART	Voorschrift III/4	Voorschrift III/6.2.2	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
26	Radarreflector	Voorschrift III/4	Voorschrift III/38.5.1.14 Voorschrift III/41.8.30	IMO Res. A 384 (X) ISO 8729		x	x	x	x	

2. Voorkoming van verontreiniging van de zee

Nummer	Benaming	Voorschrift MARPOL 73/78 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van MARPOL 73/78 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
27	Oliefiltersysteem (voor oliegehalte van de uitstromende vloeistof dat de 15 p.p.m. niet overschrijdt)	Bijlage I Voorschrift 16(4),(5) & (7)	Bijlage I Voorschrift 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x		

28	Detectoren van het olie/waterscheidingslak	Bijlage I Voorschrift 15 (3) (b)	Bijlage I Voorschrift 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)		x	x	x	
29	Oliegehaltemeters	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	Bijlage I Voorschrift 16 (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x	
30	Oliefiltersystemen voor koppeling aan een bestaande oliewaterafscheider (voor oliegehalte van de uitstromende vloeistof dat de 15 p.p.m. niet overschrijdt)	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	Bijlage I Voorschrift 16 (5)	IMO Res. A 444 (XI)		x	x	x	
31	Bewakings- en regelsystemen voor olieolozingen voor een olietanker	Bijlage I Voorschrift 15 (3)	Bijlage I Voorschrift 15 (3)	IMO Res. A 586 (14)		x	x	x	
32	Installaties voor het behandelen van sanitair afval	Bijlage IV Voorschrift 8 (b)	Bijlage IV Voorschrift 8 (b)	MEPC 2 (VI)		x	x	x	

3. Brandbescherming

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
33	Niet-gemakkelijk ontbrandbare materialen als onderste laag van de dekbedekking	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	IMO Res. A 214 (VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ. 549		×				
34	Draagbare brandblustoestellen	Voorschrift II-2/6.1	Voorschrift II-2/6	EN 3		×	×	×		

4. Navigatieapparatuur

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
35	Magnetisch kompas	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (b)	IMO Res. A 382 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316		x	x	x	x	
36	Gyrokompas	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (d)	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728		x	x	x	x	
37	Radarapparatuur	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (g) Voorschrift V/12 (h)	IMO Res. A 477 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 936 & 945		x	x	x	x	
38	Automatische radarplotapparatuur (ARPA)	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (i)	IMO Res. A 422 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 872		x	x	x	x	
39	Echolood	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (k)	IMO Res. A 224 (VII) IMO Res. A 694 (17) ISO 9875 IEC 945		x	x	x	x	
40	Instrument voor het aangeven van vaart en verheid	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (l)	IMO Res. A 478 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1023		x	x	x	x	
41	Bochtaanwijzer	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (n)	IMO Res. A 526 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945		x	x	x	x	

42	Radorichtingzoeker	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 665 (16) IMO Res. A 694 (17)		x	x	x	x	x
43	Omega-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 479 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1010		x	x	x	x	x
44	Loran-C-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1075		x	x	x	x	x
45	Decca-navigatieapparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1135		x	x	x	x	x
46	GPS-apparaat	Voorschrift V/12 (r)	Voorschrift V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1108-1		x	x	x	x	x

5. Radiocommunicatieapparatuur

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
47	VHF-radioinstallatie waar- mee zenden en ontvangen door middel van DSC en radiotelefonie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.1	IMO Res. A 524 (13) IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493,541 ETS 300 162		x	x	x	x	
48	VHF-DSC-luisterwachtront- vanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.2	IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493,541 ETS 300 338 ETS 300 162		x	x	x	x	

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
49	SART-radartransponder	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.3	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
50	NAVTEX-ontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.4	IMO Res. A 525 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065		x	x	x	x	
51	EGC-ontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.5	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
52	HF-maritieme veiligheidsinformatie (MSI)-apparaat (HF NBDP-ontvanger)	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.5	IMO Res. A 700 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & Ontwerp 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1		x	x	x	x	
53	406 MHz-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.6	IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 763 (18) IMO Res. A 696 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066		x	x	x	x	

54	L-band-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.1.6	IMO Res. A 661 (16) IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 Ontwerp IEC 1097-5 ITU-R 632 INMARSAT-System Definition Manual (SDM) ETS 300 372	x x x	x x x	x x x	
55	2182 kHz-luisterwachto- vanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.2	IMO Res. A 383 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x x x	x x x	x x x	
56	Tweetonige alarmsignaal- zender	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/7.3	IMO Res. A 421 (XI) IMO Res. A 571 (14) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x x x	x x x	x x x	
57	MF-radioinstallatie waar- mee zenden en ontvangen door middel van DSC en radiotelegrafie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/9.1.1 Voorschrift IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 ITU-R M 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIT-R M 219	x x x	x x x	x x x	
58	MF-radiotelefoon DSC- luisterwachtoontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/9.1.1 Voorschrift IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338	x x x	x x x	x x x	

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Toepasselijk voorschrift van SOLAS 74 als gewijzigd	Internationale beproevingsnormen	Overeenstemmingsbeoordelingsmodules					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
59	INMARSAT-A-scheeps-satellietstation	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 698 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM		x	x	x	x	
60	INMARSAT-C-scheeps-satellietstation	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 663 (16) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM Ontwerp IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
61	MF/HF-radioinstallatie waarmee zenden en ontvangen door middel van DSC, NBDP en radiotelefonie mogelijk zijn	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.2.1	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	
62	Radiotelefoon MF/HF DSC-luisterwachtontvanger	Voorschrift IV/14	Voorschrift IV/10.2.2	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	

Bijlage A.2: Uitrusting waarvoor nog geen gedetailleerde beproevingsnormen bestaan in internationale instrumenten

1. Reddingsmiddelen

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
1	Tewaterlating en inschepping met evacuatieglijbanen	Voorschrift III/48.5	
2	Tewaterlatingsmiddelen voor reddingsvlotten	Voorschrift III/4 & III,30	IMO Res. A 689 (17)

2. Brandbescherming

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
3	Andere materialen dan staal voor pijpen die schotten van klasse „A” of „B” doorboren	Voorschrift II-2/18.2.1	Voor plastic pijpen: IMO Res. A 753 (18)
4	Andere materialen dan staal voor leidingen waardoor olie of brandstofolie wordt gevoerd	Voorschrift II-2/18.2.2	
5	Niet-draagbare en draagbare brandblustoestellen	Voorschrift II-2/6.1 Voorschrift II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Ademhalingsapparatuur voor de brandweer	Voorschrift II-2/17.1.2	
7	Sprinklerinstallaties (beperkt tot de sprinklerkoppen en tot de automatische sprinkler-, brandontdekkings- en brandalarminstallaties)	Voorschrift II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Voorschrift 41-2 punt 5 & 52.2	ISO 6182
8	Straalpijpen voor vast aangebrachte sproei-installaties voor water onder druk in ruimten voor machines	Voorschrift II-2/10.1	
9	Straalpijpen voor vast aangebrachte sproei-installaties voor ruimten van bijzondere aard	Voorschrift II-2/37.1.3	IMO Res. A 123 (V)
10	Het aanzetten van generator-aggregaten bij koud weer (aanzetinrichtingen)	Voorschrift II-1/44.2	
11	Brandslangen	Voorschrift II-2/4.7.1	

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
12	Voor twee doeleinden bruikbare straalpijpen	Voorschrift II-2/4.8.4 Voorschrift II-2/41-2 punt 1.5	
13	Elektrische veiligheidslamp	Voorschrift II-2/17.1.1.4	
14	Rookdetectoren	Voorschrift II-2/13.3.2	
15	Temperatuurdetectoren	Voorschrift II-2/13.3.3	
16	Onderste laag van dekbedekking die geen vergiftigings- of explosiegevaar oplevert	Voorschrift II-2/34.8 Voorschrift II-2/49.3	IMO Res. A 687 (17)
17	Brandwerendheid van schotten en dekken van klasse „A” en „B”	Voorschrift II-2/3.3.5 Voorschrift II-2/3.4.4	IMO Res. A 754 (18)
18	Inrichtingen om vlamdoorslag naar de ladingtanks in olietankers te voorkomen	Voorschrift II-2/59.1.5 Voorschrift II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/Circ. 373/Rev. 1 IMO MSC/Circ. 450/Rev. 1
19	Niet-brandbare materialen gebruikt in afscheidingen van klasse „A”, „B” en „C”	Voorschrift II-2/3.1 Voorschrift II-2/3.3.4 Voorschrift II-2/3.4.3 Voorschrift II-2/3.5	IMO Res. A 472 (XII)

3. Radiocommunicatieapparatuur

Nummer	Benaming	Voorschrift SOLAS 74 als gewijzigd indien „typegoedkeuring” is voorgeschreven	Internationale beproevingsnormen
20	VHF-noodradiobaken	Voorschrift IV/14	IMO Res. A 612 (15) IMO Res. A 662 IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

BIJLAGE B

Modules voor beoordeling van de overeenstemming

EG-TYPEONDERZOEK (MODULE B)

1. Een aangemelde instantie stelt vast en verklaart dat een representatief exemplaar van de betrokken produktie voldoet aan de bepalingen van de daarop van toepassing zijnde internationale instrumenten.
2. De aanvraag voor een EG-typeonderzoek wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ingediend bij een aangemelde instantie van zijn keuze.

De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant, alsmede naam en adres van de gemachtigde indien de aanvraag door laatstgenoemde wordt ingediend;
- een schriftelijke verklaring dat er geen gelijklopende aanvraag tegelijkertijd is ingediend bij een andere aangemelde instantie;
- de technische documentatie als omschreven in punt 3.

De aanvrager stelt een voor de betrokken produktie representatief exemplaar, dat hierna „type” ⁽¹⁾ wordt genoemd, ter beschikking van de aangemelde instantie. De aangemelde instantie kan om meer exemplaren verzoeken indien dit nodig is voor het keuringsprogramma.

3. Op basis van de technische documentatie moet beoordeeld kunnen worden of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de betreffende internationale instrumenten. Voor zover dat voor deze beoordeling nodig is, dient de technische documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, de constructiekwiteit, het fabricageproces, de installatie en de werking van het produkt overeenkomstig de beschrijving van de technische documentatie in het aanhangsel van deze bijlage.
4. De aangemelde instantie:
 - 4.1. bestudeert de technische documentatie en controleert of het type in overeenstemming daarmee vervaardigd is;
 - 4.2. verricht of geeft opdracht tot het verrichten van de passende controles en de noodzakelijke proeven om na te gaan of werkelijk aan de eisen van de desbetreffende internationale instrumenten is voldaan;
 - 4.3. stelt in overleg met de aanvrager de plaats vast waar de noodzakelijke controles en proeven zullen worden uitgevoerd.
5. Indien het type voldoet aan de bepalingen van de betrokken internationale instrumenten, verstrekt de aangemelde instantie een certificaat van EG-typeonderzoek aan de aanvrager. Het certificaat bevat naam en adres van de fabrikant, de detailbeschrijving van de uitrusting, de conclusies van de controle, de voorwaarden voor de geldigheid van het certificaat en de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het goedgekeurde type.

Een lijst van de belangrijke onderdelen van de technische documentatie wordt als bijlage bij het certificaat gevoegd en een afschrift daarvan wordt door de aangemelde instantie bewaard.

Indien aan de fabrikant een typecertificaat wordt geweigerd, dan geeft de aangemelde instantie de gedetailleerde redenen voor een dergelijke weigering op.

Indien een fabrikant opnieuw de typegoedkeuring aanvraagt voor uitrusting waarvoor een typecertificaat is geweigerd, dient bij zijn aanvraag tot de aangemelde instantie alle nodige informatie te worden gevoegd, met inbegrip van de oorspronkelijke beproevingsverslagen, de uitvoerige motivering van de eerdere weigering en een nadere beschrijving van alle aan de uitrusting aangebrachte wijzigingen.

⁽¹⁾ Een type kan verscheidene produktvarianten omvatten voor zover de verschillen tussen de varianten geen invloed hebben op het veiligheidsniveau en de andere eisen inzake deugdelijkheid van het produkt.

6. De aangemelde instantie die in het bezit is van de technische documentatie betreffende het certificaat van EG-typeonderzoek, wordt door de aanvrager in kennis gesteld van alle in het goedgekeurde produkt aangebrachte wijzigingen; voor de betrokken wijzigingen moet aanvullende goedkeuring worden verleend indien zij van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de eisen of de voor het produkt voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke certificaat van het EG-typeonderzoek.
7. Iedere aangemelde instantie deelt desgevraagd aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en aan de andere aangemelde instanties de relevante gegevens mee over de verstrekte en ingetrokken certificaten van EG-typeonderzoek en de bijbehorende aanvullingen.
8. De overige aangemelde instanties kunnen afschriften van de certificaten van EG-typeonderzoek en/of de aanvullingen krijgen. De bijlagen bij de certificaten worden ter beschikking van de overige aangemelde instanties gehouden.
9. Gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt bewaart de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde naast de technische documentatie ook een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek en van de aanvullingen daarop.

OVEREENSTEMMING MET HET TYPE (MODULE C)

1. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek en voldoen aan de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de vervaardigde produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek en met de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn.
3. Gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt bewaart de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde een afschrift van de verklaring van overeenstemming.

PRODUKTIEKWALITEITSBORGING (MODULE D)

1. De fabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd produktiekwaliteitssysteem, verricht een eindproduktcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. **Kwaliteitssysteem**
 - 3.1. De fabrikant dient voor de betrokken produkten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de technische documentatie betreffende het goedgekeurde type en een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de produktkwaliteit;
- de fabricageprocessen, de kwaliteitscontrole- en kwaliteitsborgingstechnieken, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen technieken en maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste produktkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.

Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient ervaring te hebben met het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoeleinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name

- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.

- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.

- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
 - de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.

PRODUKTKWALITEITSBORGING (MODULE E)

1. De fabrikant die aan de verplichtingen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant maakt gebruik van een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor eindproduktcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. **Kwaliteitssysteem**
 - 3.1. De fabrikant dient voor de betrokken produkten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

 - alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
 - de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie over het goedgekeurde type en een afschrift van het certificaat van EG-typeonderzoek.
 - 3.2. In het kader van het kwaliteitssysteem wordt ieder produkt onderzocht en er worden passende proeven verricht teneinde de overeenstemming met de desbetreffende eisen van de internationale instrumenten te controleren. Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van

 - de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de produktkwaliteit;
 - de onderzoeken en proeven die na de fabricage worden verricht;
 - de middelen om controle uit te oefenen op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.

- 3.3 De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.
- Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient, als beoordelaar, ervaring te hebben met het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een evaluatiebezoek aan de installaties van de fabrikant.
- De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.
- De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.
- De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.
- Zij stelt de fabrikant van haar beslissingen in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.
4. **EG-toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie**
- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoeleinden toegang tot de controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen; zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede alinea, derde streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.
-

PRODUKTKEURING (MODULE F)

1. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde garandeert en verklaart dat de aan de bepalingen van punt 3 onderworpen produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.
2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de produkten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek. Hij brengt op elk produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
3. De aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven teneinde na te gaan of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten; dit geschiedt naar keuze van de fabrikant via onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk produkt zoals aangegeven in punt 4, dan wel via onderzoek en beproeving op statistische basis zoals aangegeven in punt 5.
- 3 bis. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde bewaart gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt een afschrift van het certificaat van overeenstemming.
4. **Keuring door onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk produkt**
 - 4.1. Alle produkten worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven verricht, teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het certificaat van EG-typeonderzoek.
 - 4.2. De aangemelde instantie brengt op ieder goedgekeurd produkt haar identificatienummer aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een verklaring van overeenstemming op.
 - 4.3. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde moet in staat zijn het certificaat van overeenstemming van de aangemelde instantie aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is over te leggen indien daarom wordt verzocht.
5. **Statistische keuring**
 - 5.1. De fabrikant biedt zijn produkten aan in homogene partijen en neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de homogeniteit van iedere geproduceerde partij waarborgt.
 - 5.2. Alle produkten moeten voor keuring in homogene partijen beschikbaar zijn. Van iedere partij wordt een willekeurig monster genomen. De produkten in een monster worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven uitgevoerd, teneinde de overeenstemming met de eisen van de internationale instrumenten die daarop van toepassing zijn te controleren en te bepalen of de partij wordt goed- dan wel afgekeurd.
 - 5.3. Indien een partij wordt goedgekeurd, brengt de aangemelde instantie op ieder produkt haar identificatienummer aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een certificaat van overeenstemming op. Alle produkten van de partij mogen in de handel worden gebracht, behalve de produkten van het monster die niet in overeenstemming werden bevonden.

Indien een partij wordt afgekeurd, neemt de aangemelde instantie of de bevoegde instantie passende maatregelen om te voorkomen dat die partij in de handel wordt gebracht. Ingeval het vaak voorkomt dat partijen worden afgekeurd, kan de aangemelde instantie de statistische keuring staken.

De fabrikant mag onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie tijdens het fabricageproces het identificatienummer van die instantie aanbrengen.
 - 5.4. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde moet in staat zijn het certificaat van overeenstemming van de aangemelde instantie aan de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is over te leggen indien daarom wordt verzocht.

EENHEIDSKERING (MODULE G)

1. In deze module wordt de procedure beschreven in het kader waarvan de fabrikant garandeert en verklaart dat het betrokken produkt waarvoor het in punt 2 bedoelde certificaat is afgegeven, in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten die daarop van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op het produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De aangemelde instantie onderzoekt het produkt en voert passende proeven uit teneinde overeenstemming van het produkt met de desbetreffende eisen van de internationale instrumenten te controleren.

De aangemelde instantie brengt haar identificatienummer op het goedgekeurde produkt aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een certificaat van overeenstemming op.

3. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het produkt in overeenstemming is met de eisen van de internationale instrumenten en moet inzicht kunnen worden verkregen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het produkt.

VOLLEDIGE KWALITEITSBORGING (MODULE H)

1. De fabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten voldoen aan de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn. De fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder produkt het merk aan en stelt een verklaring van overeenstemming op. Het merk gaat vergezeld van het identificatienummer van de aangemelde instantie die belast is met het toezicht als omschreven in punt 4.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor ontwerp, fabricage, eindproduktcontrole en keuring als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. **Kwaliteitssysteem**
- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle relevante informatie voor de bedoelde categorie produkten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de produkten in overeenstemming zijn met de eisen van de internationale instrumenten die op die produkten van toepassing zijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsbepalende beleidsmaatregelen en procedures, zoals kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten, door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

De documentatie bevat met name een behoorlijke beschrijving van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot produktkwaliteit;
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die worden toegepast en de middelen die zullen worden aangewend om te waarborgen dat wordt voldaan aan de essentiële eisen van de internationale instrumenten die op de produkten van toepassing zijn;

- de controle- en keuringstechnieken voor het ontwerp, de processen en systematische maatregelen die zullen worden toegepast bij het ontwerpen van de produkten die onder de bedoelde produktcategorie vallen;
- de daarbij gebruikte fabricage-, kwaliteitscontrole- en kwaliteitsborgingstechnieken en -procédés en de in dat verband systematisch toe te passen maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens of na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste ontwerp- en produktkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.

Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient, als assessor, ervaring te hebben in het beoordelen van de produkttechnologie in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een evaluatiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. EG-toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoeleinden toegang tot de ontwerp-, fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name

- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de kwaliteitsrapporten die in het kader van het ontwerp-gedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals resultaten van analyses, berekeningen, keuringen, enz.;
- de kwaliteitsrapporten die in het kader van het fabricagegedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals controleverslagen, keuringsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel, enz.

- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.

- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.

5. De fabrikant houdt gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:

- de in punt 3.1, tweede alinea, tweede streepje, bedoelde documentatie;

- de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteemgoedkeuringen.
7. **Onderzoek van het ontwerp**
- 7.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor onderzoek van het ontwerp in.
- 7.2. De aanvraag moet inzicht verschaffen in ontwerp, fabricageproces en werking van het produkt en beoordeling van de overeenstemming met de eisen van internationale instrumenten mogelijk maken.
- De aanvraag omvat:
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die zijn toegepast;
 - het nodige bewijsmateriaal tot staving van de adequaatheid daarvan, met name wanneer de in artikel 5 bedoelde normen niet volledig zijn toegepast. Dit bewijsmateriaal moet de resultaten omvatten van proeven die door het bevoegde laboratorium van de fabrikant of te zijnen behoeve zijn uitgevoerd.
- 7.3. De aangemelde instantie onderzoekt de aanvraag en indien het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de richtlijn die daarop van toepassing zijn, verstrekt zij de aanvrager een certificaat van EG-ontwerponderzoek. Het certificaat bevat de conclusies van het onderzoek, de voorwaarden voor de geldigheid daarvan, de noodzakelijke gegevens voor identificatie van het goedgekeurde ontwerp en, voor zover van toepassing, een beschrijving van de werking van het produkt.
- 7.4. De aanvrager houdt de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerponderzoek heeft verstrekt, op de hoogte van elke wijziging in het goedgekeurde ontwerp. Voor wijzigingen in het goedgekeurde ontwerp moet aanvullende goedkeuring worden verleend door de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerponderzoek heeft afgegeven, indien dergelijke wijzigingen van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de relevante eisen van de internationale instrumenten of de voor het produkt voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke certificaat van EG-ontwerponderzoek.
- 7.5. De aangemelde instanties stellen desgevraagd de instantie van de Lid-Staat die vlaggestaat is en de andere aangemelde instanties op de hoogte van ter zake dienende informatie over:
- de afgegeven certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen,
 - de ingetrokken certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen.
-

*Aanhangsel van bijlage B***Door de fabrikant aan de aangemelde instantie te verstrekken technische documentatie**

De voorschriften van dit aanhangsel zijn van toepassing op alle modules van bijlage B.

De in bijlage B bedoelde technische documentatie omvat alle relevante gegevens of middelen die door de fabrikant zijn gebruikt om te garanderen dat de uitrusting voldoet aan de desbetreffende essentiële eisen.

De technische documentatie dient inzicht te verschaffen in het ontwerp, de fabricage en de werking van het produkt en de beoordeling mogelijk te maken van de overeenstemming met de eisen van de relevante internationale instrumenten.

De documentatie omvat, voor zover dat voor de beoordeling noodzakelijk is:

- een algemene beschrijving van het type;
- ontwerp- en fabricagetekeningen, constructiekwaliteit alsmede schema's van onderdelen, eenheden, leidingen, enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van het produkt;
- de resultaten van de verrichte ontwerp-berekeningen, onpartijdige onderzoeken enz.;
- onpartijdige keuringsrapporten;
- handleidingen voor installatie, gebruik en onderhoud.

Indien van toepassing moet de ontwerp-documentatie de volgende stukken omvatten:

- verklaringen betreffende de in de uitrusting ingebouwde apparatuur;
 - verklaringen en certificaten met betrekking tot de methoden voor fabricage en/of inspectie en/of controle van de uitrusting;
 - alle andere documenten die een betere beoordeling door de aangemelde instantie mogelijk maken.
-

*BIJLAGE C***Minimumcriteria die door de Lid-Staten bij het aanmelden van instanties moeten worden gehanteerd**

1. Aangemelde instanties moeten voldoen aan de relevante eisen van de EN 45000-reeks.
2. De aangemelde instantie moet onafhankelijk zijn; de fabrikanten of de leveranciers mogen er geen zeggenschap over hebben.
3. De aangemelde instantie moet op het grondgebied van de Gemeenschap zijn gevestigd.
4. Wanneer een aangemelde instantie namens een Lid-Staat typegoedkeuringen aflevert, moet de Lid-Staat garanderen dat de kwalificaties, de technische ervaring en het personeel van de aangemelde instantie voldoende zijn om typegoedkeuringen af te leveren die voldoen aan de eisen van deze richtlijn en om een hoog veiligheidsniveau te garanderen.
5. De aangemelde instantie moet over deskundigen op scheepvaartgebied beschikken.

Een aangemelde instantie is gerechtigd overeenstemmingsbeoordelingsprocedures uit te voeren voor ieder in of buiten de Gemeenschap gevestigd bedrijf.

Een aangemelde instantie mag bij de uitvoering van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure in een Lid-Staat of een Staat buiten de Gemeenschap de middelen van haar thuisbasis gebruiken of het personeel van haar filiaal in het buitenland.

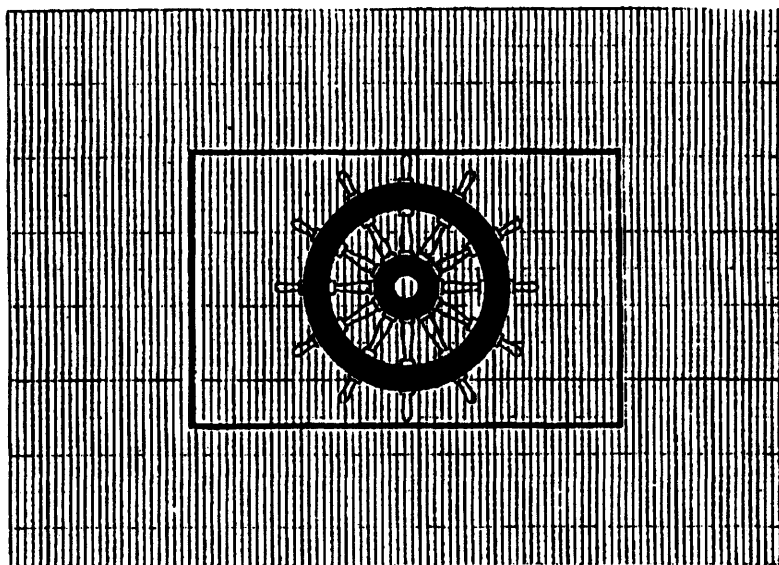
Indien een filiaal van de aangemelde instantie de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures uitvoert, worden alle documenten met betrekking tot die overeenstemmingsbeoordelingsprocedures afgegeven door en namens de aangemelde instantie en niet namens het filiaal.

Een filiaal van een aangemelde instantie dat in een andere Lid-Staat is gevestigd mag documenten afgeven met betrekking tot de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures, indien het door die Lid-Staat is aangemeld.

BIJLAGE D

Merk van overeenstemming

Het merk van overeenstemming ziet er als volgt uit:



Bij verkleining of vergroting van het merk moeten de verhoudingen van de bovenstaande gegradueerde afbeelding in acht worden genomen.

De onderscheiden onderdelen van het merk moeten nagenoeg dezelfde hoogte hebben, die minstens vijf millimeter bedraagt.

Bij kleine apparaten hoeft men zich niet aan de minimumafmeting te houden.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 3 mei 1996 tot en met 2 mei 1999 geldende vangstmogelijkheden en de financiële compensatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Volksrepubliek Angola inzake de visserij voor de kust van Angola ⁽¹⁾

Artikel 1

Met ingang van 3 mei 1996 en voor een periode van drie jaar zijn de in artikel 2 van de Overeenkomst bedoelde grenzen:

1. vaartuigen voor de garnalenvisserij:
op jaarbasis gemiddeld 6 550 brt per maand (ten hoogste 22 vaartuigen).

Door de vaartuigen uit de Gemeenschap mag ten hoogste 5 000 ton worden gevangen, waarvan 30 % roze garnaal en 70 % grijze garnaal;
2. trawlers voor de visserij op demersale soorten:
op jaarbasis gemiddeld 2 000 brt per maand;
3. grondbeug, staand kieuwnet:
op jaarbasis gemiddeld 1 750 brt per maand.
Gerichte visserij op *Centrophorus granulosus* is verboden;
4. vriesvaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen:
9 vaartuigen;
5. vaartuigen voor de visserij met de drijflijn:
12 vaartuigen;
6. op proef: visserij op pelagische soorten:
2 vaartuigen.

In verband met de bijzondere aard van deze vorm van visserij geldt hiervoor een proefperiode van zes maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van dit Protocol.

Artikel 2

1. De in artikel 7 van de Overeenkomst bedoelde financiële compensatie wordt voor de in artikel 1 vastgestelde periode vastgesteld op 31 000 000 ecu, in drie gelijke jaarlijkse tranches over te maken op een door het Ministerie van Visserij aan te geven rekening.

2. Wanneer vaartuigen buiten de werkingssfeer van deze Overeenkomst komen te vallen en de Angolese autoriteiten niet toestaan dat ze door andere vaartuigen worden vervangen, wordt de in punt 1 bedoelde financiële compensatie verlaagd in evenredigheid met de daaruit voor de Gemeenschap voortvloeiende vermindering van de vangstmogelijkheden.

3. De besteding van deze compensatie behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van Angola.

Artikel 3

Tijdens de in artikel 1 bedoelde periode draagt de Gemeenschap voor een bedrag van 5 000 000 ecu bij in de financiering van wetenschappelijke en technische programma's van Angola (uitrusting, infrastructuur, bewaking, studiebijeenkomsten, studies, officiële steunregelingen voor de artisanale visserij, enz.). Dit bedrag wordt in drie gelijke jaarlijkse tranches ter beschikking gesteld van het Onderzoekinstituut van het Ministerie van Visserij. Een deel van dit bedrag mag gebruikt worden om de bijdragen van Angola aan internationale visserijorganisaties en de deelneming aan internationale vergaderingen te betalen.

⁽¹⁾ Zie Besluit 96/569/EG (PB nr. L 250 van 2. 10. 1996, blz. 14).

Tijdens de geldigheidsduur van dit Protocol draagt de Gemeenschap voor een bedrag van 350 000 ecu per jaar bij in de kosten voor de uitvoering van wetenschappelijk onderzoek en van onderzoekcampagnes.

Artikel 4

Beide partijen zijn het erover eens dat verbetering van de vakbekwaamheid en kennis van de personen die werkzaam zijn in de zeevisserij, essentieel is voor het succes van hun samenwerking. Daarom stelt de Gemeenschap beurzen beschikbaar aan de Angolese autoriteiten, voor studie en praktijkopleiding op de diverse terreinen van wetenschap, techniek en economie die de visserij betreffen.

Deze beurzen mogen ook gebruikt worden in elke Staat waarmee de Gemeenschap verbonden is door een samenwerkingsovereenkomst. In totaal mogen de kosten van deze beurzen ten hoogste 3 000 000 ecu bedragen. Dit bedrag wordt overgemaakt in drie gelijke jaarlijkse tranches op de door het Ministerie van Visserij aangegeven rekening. Genoemd ministerie beheert alle beurzen en andere met dit geld gefinancierde acties.

Artikel 5

Als de Gemeenschap de in de artikelen 2, 3 en 4 vermelde betalingen niet binnen de vastgestelde termijn verricht, kan de toepassing van de Overeenkomst worden geschorst.

Artikel 6

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Volksrepubliek Angola inzake de visserij voor de kust van Angola wordt ingetrokken en vervangen door de bijlagen A en B bij dit Protocol.

Artikel 7

Dit Protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 3 mei 1996.

BIJLAGE A

Voorwaarden voor de uitoefening van de visserij met vaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van Angola

A. PROCEDURE VOOR HET AANVRAGEN EN HET AFGEVEN VAN VERGUNNINGEN

- a) De Commissie van de Europese Gemeenschappen dient via haar delegatie in Angola uiterlijk 15 dagen vóór de datum waarop de gewenste geldigheidstermijn begint, bij de voor de visserij bevoegde autoriteit van Angola een door de reder opgestelde vergunningsaanvraag in voor elk vaartuig waarmee hij in het kader van deze Overeenkomst wenst te vissen. De aanvraag wordt ingediend op de daartoe door Angola verstrekte formulieren, waarvan een model in de aanhangsels 1 en 2 is opgenomen. Wanneer het een eerste aanvraag betreft, dient het formulier vergezeld te gaan van de meetbrief van het vaartuig. Elke aanvraag dient vergezeld te gaan van een bewijs van betaling van de voor de duur van de vergunning verschuldigde rechten.

Voor de toepassing van dit Protocol wordt ervan uitgegaan dat de in het kader van de Overeenkomst door vaartuigen van de Gemeenschap gedane vangsten van oorsprong zijn uit de Gemeenschap.

- b) Elke vergunning wordt aan de reder afgegeven voor één bepaald vaartuig. Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt, wanneer bewezen is dat er sprake is van overmacht, de vergunning voor een vaartuig vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig van de Gemeenschap met soortgelijke kenmerken.
- c) De vergunningen worden door de autoriteiten van Angola in de haven van Loeanda afgegeven aan de kapiteins van de vaartuigen, nadat de vaartuigen door de bevoegde autoriteit zijn geïnspecteerd. Voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en vaartuigen voor de visserij met de drijflijn kan evenwel een kopie van de vergunning per fax aan de reder of aan zijn vertegenwoordiger of agent worden gezonden.
- d) De delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Angola wordt in kennis gesteld van de vergunningen die zijn afgegeven door de voor visserij bevoegde autoriteit van Angola.
- e) De vergunning moet steeds aan boord zijn; vaartuigen voor de tonijnvisserij en vaartuigen voor de visserij met de drijflijn evenwel worden, zodra de autoriteiten van Angola ervan in kennis zijn gesteld dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen het voorschot heeft betaald, ingeschreven op een lijst van vaartuigen die mogen vissen; deze lijst wordt meegedeeld aan de autoriteiten van Angola die belast zijn met de controle op de visserij. Van de definitieve vergunning kan per fax een kopie worden verkregen. Deze kopie moet steeds aan boord zijn.
- f) De geldigheidsduur van de vergunning bedraagt één jaar.
- g) Elk vaartuig wordt vertegenwoordigd door een door het Ministerie van Visserij erkende agent met officiële verblijfplaats in Angola.
- h) De autoriteiten van Angola delen zo spoedig mogelijk mee welke bankrekeningen en munteenheden dienen te worden gebruikt voor de financiële afwikkeling van de Overeenkomst.

B. VOOR DE VERGUNNING VERSCHULDIGDE RECHTEN

I. Voorschriften voor trawlers

De verschuldigde rechten worden als volgt vastgesteld:

- vaartuigen waarmee op garnaal wordt gevisst: 56 ecu/brt per maand;
- visserij op demersale soorten: 195 ecu/brt per jaar.

De rechten kunnen om het kwartaal of om het halfjaar worden betaald. In dat geval wordt het bedrag ervan met respectievelijk 5 en 3 % verhoogd.

II. Voorschriften voor vaartuigen waarmee op tonijn wordt gevisst en voor vaartuigen voor de visserij met de drijflijn

De rechten bedragen 20 ecu per ton tonijn die in de visserijzone van Angola is gevangen.

De vergunningen voor vaartuigen waarmee op tonijn wordt gevist, worden afgegeven nadat aan Angola een forfaitair bedrag van 4 000 ecu per jaar is betaald voor elk vriesvaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen, overeenkomend met de jaarlijkse rechten voor een vangst van 200 ton in de wateren van Angola, en een forfaitair bedrag van 2 000 ecu per jaar per vaartuig voor de visserij met de drijflijn, overeenkomend met de jaarlijkse rechten voor een vangst van 100 ton in de wateren van Angola.

De definitief voor een bepaald visseizoen verschuldigde visrechten worden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan het einde van het eerste kwartaal van het jaar volgend op het jaar van de vangst vastgesteld aan de hand van de vangstaangiften per vaartuig die zijn bevestigd door een gespecialiseerde wetenschappelijke instantie in het betrokken gebied.

De definitieve afrekening wordt gelijktijdig meegedeeld aan de autoriteiten van Angola en aan de reders. De reders moeten het eventuele bijkomende bedrag binnen 30 dagen na kennisgeving van de definitieve afrekening betalen op een rekening bij een financiële instelling of bij een andere, door de Angolese autoriteiten aangewezen instantie.

Als echter het bedrag van de definitieve afrekening lager is dan het bovenbedoelde voorschot, wordt het verschil niet aan de reder terugbetaald.

C. BIOLOGISCHE RUST

Elk jaar kan een periode van biologische rust voor de garnalenvisserij worden vastgesteld, op basis van de resultaten van lopende wetenschappelijke observaties. Deze periode wordt ten minste drie maanden van tevoren meegedeeld aan de Commissie en de reders. De reders betalen geen vergunningsrechten voor de periode van biologische rust.

D. BIJVANGSTEN

De bijvangsten bij de garnalenvisserij zijn eigendom van de reders. Vaartuigen waarmee op garnaal wordt gevist, mogen per jaar 500 ton krab vangen.

E. AANVOER

De vaartuigen van de Gemeenschap voor de tonijnvisserij met de drijflijn trachten tot de voorziening van de tonijnconservenfabrieken van Angola bij te dragen in verhouding tot de omvang van hun visserijactiviteit in de zone, en tegen een prijs die, in overleg tussen de reders en de visserijautoriteiten van Angola, wordt vastgesteld op basis van de courante prijzen op de internationale markt. Het bedrag wordt betaald in convertibele valuta.

F. OVERLADING

Elke overlading moet acht dagen van tevoren ter kennis worden gebracht van de bevoegde visserijautoriteiten van Angola en moet plaatsvinden in een van de baaien van Loanda/Lobito in aanwezigheid van de belastingautoriteiten van Angola.

Een kopie van de documenten met betrekking tot overladingen moet 15 dagen vóór het einde van elke maand voor de daaraan voorafgaande maand worden toegezonden aan de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij.

G. VANGSTAANGIFTEN

1. Vaartuigen voor de garnalenvisserij en trawlers voor de visserij op demersale soorten

- a) Voor deze vaartuigen moeten aan het einde van elke visreis via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen de volgens de modellen in de aanhangsels 3 en 4 opgestelde vangstaangiften aan het Onderzoekinstituut voor de Visserij in Loanda worden toegezonden.

Bovendien moet voor elk vaartuig een maandelijks verslag bij het Kabinet voor het Plan bij het Ministerie van Visserij worden ingediend waarin wordt opgegeven welke hoeveelheden in de loop van de maand zijn gevangen en welke hoeveelheden op de laatste dag van de maand aan boord waren. Dit verslag moet uiterlijk op de 45e dag na de betrokken maand worden ingediend. Angola behoudt zich het recht voor om, als niet aan deze verplichting wordt voldaan, de sancties toe te passen waarin door de Angolese wetgeving wordt voorzien.

- b) Bovendien moeten deze vaartuigen dagelijks hun geografische positie en de vangsten van de vorige dag melden aan het radiostation Loeanda. Het radio-oproepnummer zal aan de reders worden meegedeeld bij de afgifte van de visserijvergunning. Indien gebruik van de radio onmogelijk is, mogen de vaartuigen gebruikmaken van andere communicatiemiddelen, zoals telex of telegram.

Als deze vaartuigen de visserijzone van Angola wensen te verlaten, moeten zij daarvoor toestemming hebben van de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij en moeten zij de vangst aan boord laten controleren.

2. Vaartuigen waarmee op tonijn wordt gevist en vaartuigen voor de visserij met de drijflijn

Deze vaartuigen delen tijdens de periode dat in de visserijzone van Angola wordt gevist, om de drie dagen hun positie en vangstcijfers mee aan radiostation Loeanda. Bij het binnenvaren en verlaten van de visserijzone van Angola delen de vaartuigen voor de tonijnvisserij aan radiostation Loeanda hun positie en de omvang van de vangsten aan boord mee.

Indien gebruik van de radio onmogelijk is, mogen de vaartuigen gebruikmaken van andere communicatiemiddelen, zoals telex of telegram.

Tevens dient de kapitein voor elke periode waarin in de visserijzone van Angola wordt gevist, een visserijlogboek in te vullen op een formulier waarvan het model in aanhangsel 5 is opgenomen.

Dit formulier moet leesbaar worden ingevuld en moet na ondertekening door de kapitein van het vaartuig binnen 45 dagen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Loeanda worden toegezonden aan de nationale Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij.

Angola behoudt zich het recht voor om, als niet aan deze verplichting wordt voldaan, de sancties toe te passen waarin door de Angolese wetgeving wordt voorzien.

H. VISSERIJZONES

- a) Vaartuigen waarmee op garnaal wordt gevist, hebben toegang tot alle wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Republiek Angola benoorden $12^{\circ} 20'$ en buiten de zone van 12 zeemijl, gemeten vanaf de basislijnen.
- b) Vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen en vaartuigen voor de visserij met de drijflijn hebben toegang tot alle wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Republiek Angola buiten de zone van 12 zeemijl, gemeten vanaf de basislijnen.
- c) Vaartuigen voor de visserij op demersale soorten hebben toegang tot de wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Republiek Angola:
- voor trawlers: buiten de zone van 12 zeemijl, gemeten vanaf de basislijnen, tussen, in het noorden, de 13e breedtegraad en, in het zuiden, een lijn op 5 mijl ten noorden van de grens tussen de exclusieve economische zone van Angola en die van Namibië;
 - voor vaartuigen die gebruik maken van ander vistuig: buiten de zone van 8 zeemijl, gemeten vanaf de basislijnen, in het zuiden begrensd door een lijn op 5 mijl ten noorden van de grens tussen de exclusieve economische zone van Angola en die van Namibië.

I. AANMONSTERING VAN ZEELIEDEN

Reders van vaartuigen waarvoor in het kader van de Overeenkomst visserijvergunningen worden afgegeven, moeten ervoor zorgen dat aan boord van elk vaartuig ten minste vijf Angolese zeelieden, vrij gekozen uit een door het Ministerie van Visserij ter beschikking gestelde lijst, een praktische beroepsopleiding krijgen. Deze bepaling geldt niet voor vriesvaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen en vaartuigen voor de visserij met de drijflijn.

Wanneer, op verzoek van Angola, een waarnemer aan boord gaat, wordt die als een van de vijf bovenbedoelde zeelieden beschouwd.

De reders van de Gemeenschap streven ernaar het aantal zeelieden te verhogen en hun opleiding te verbeteren.

Het loon van de zeelieden is voor rekening van de reders, onder de door de overeenkomstsluitende partijen vastgestelde voorwaarden; de betrokken bedragen worden overgemaakt op een rekening bij een door het Ministerie van Visserij aangewezen financiële instelling. Het loon omvat ook een levensverzekering die alle risico's dekt.

J. WETENSCHAPPELIJKE WAARNEMERS

Ieder vaartuig kan worden verzocht een door het Ministerie van Visserij aangewezen en betaald wetenschappelijk functionaris aan boord te nemen.

Deze wetenschappelijke waarnemer geniet aan boord dezelfde behandeling als de officieren van het vaartuig. De wetenschappelijke waarnemer krijgt de beschikking over alle voorzieningen die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken. De inscheeping en de werkzaamheden van de wetenschappelijke waarnemer mogen de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen.

Als vergoeding voor de kosten die Angola voor de waarnemers aan boord van de vaartuigen maakt, betalen de reders 15 ecu per dag dat de waarnemer aan boord is. Een wetenschappelijk waarnemer blijft ten hoogste voor de duur van een zeereis aan boord van een vaartuig.

K. INSPECTIE EN CONTROLE

Op verzoek van de Angolese autoriteiten moeten vaartuigen uit de Gemeenschap die in het kader van de Overeenkomst vissen, iedere met inspectie en controle van de visserij belaste Angolese ambtenaar aan boord toelaten om zijn taken te vervullen; zij moeten er daarbij voor zorgen dat alles vlot verloopt.

Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan voor de vervulling van hun taken nodig is.

L. BRANDSTOFVOORZIENING, REPARATIES EN ANDERE VORMEN VAN DIENSTVERLENING

Voor alle vaartuigen die op grond van deze Overeenkomst in de visserijzone van Angola vissen, met uitzondering van vaartuigen waarmee op tonijn wordt gevisd, moeten brandstof- en watervoorziening, onderhoud en reparaties in de scheepswerf zoveel mogelijk in Angola plaatsvinden.

Bij gelijke condities dient de bemanning te worden vervoerd door de nationale luchtvaartmaatschappij van Angola.

De voorziening van brandstof mag niet gebeuren op andere plaatsen dan de rede van Loeanda of Lobito, tenzij toestemming is verleend door de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij.

M. MAASWIJDTE

De maaswijdte moet minimaal bedragen:

- a) voor de garnalenvisserij: 40 mm;
- b) voor de visserij op demersale soorten: 110 mm.

Als een nieuwe maaswijdte wordt vastgesteld, is deze voor de vaartuigen uit de Gemeenschap pas van toepassing vanaf de zesde maand na kennisgeving aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

N. PROCEDURE BIJ AANHOUDING VAN VAARTUIGEN

Als vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat van de Gemeenschap in de visserijzone van Angola waarvoor deze Overeenkomst van toepassing is, worden aangehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Loeanda daarvan binnen 48 uur in kennis gesteld. Zij ontvangt tegelijk een verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.

BIJLAGE B

Voorwaarden voor de uitoefening van de visserij op pelagische soorten met vaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van Angola**A. PROCEDURE VOOR HET AANVRAGEN EN HET AFGEVEN VAN VERGUNNINGEN**

- a) De Commissie van de Europese Gemeenschappen dient via haar delegatie in Angola uiterlijk 15 dagen vóór de datum waarop de gewenste geldigheidstermijn begint, bij de voor de visserij bevoegde autoriteit van Angola een door de reder opgestelde vergunningsaanvraag in voor elk vaartuig waarmee hij in het kader van deze Overeenkomst wenst te vissen. De aanvraag wordt ingediend op de daartoe door Angola verstrekte formulieren, waarvan een model in aanhangsel 1 is opgenomen. Wanneer het een eerste aanvraag betreft, dient het formulier vergezeld te gaan van de meetbrief van het vaartuig. Elke aanvraag dient vergezeld te gaan van een bewijs van betaling van de voor de duur van de vergunning verschuldigde rechten.

Bij verlenging van de vergunning wordt aan de Angolese autoriteiten alleen een bewijs van betaling overgelegd voor de gevraagde periode; de hierboven genoemde documenten worden alleen overgelegd bij de eerste aanvraag van een vergunning of bij een wijziging van de technische kenmerken van het vaartuig.

- b) Elke vergunning wordt aan de reder afgegeven voor één bepaald vaartuig. Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt, wanneer bewezen is dat er sprake is van overmacht, de vergunning voor een vaartuig vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig van de Gemeenschap met soortgelijke kenmerken.
- c) Bij de eerste aanvraag worden de vergunningen door de autoriteiten van Angola in de dichtstbijzijnde haven afgegeven aan de kapiteins van de vaartuigen, nadat de vaartuigen door de bevoegde autoriteit zijn geïnspecteerd.
- d) De delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Angola wordt in kennis gesteld van de vergunningen die zijn afgegeven door de voor visserij bevoegde autoriteit van Angola.
- e) De vergunning moet steeds aan boord zijn; zodra de autoriteiten van Angola ervan in kennis zijn gesteld dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen het voorschot heeft betaald, wordt het vaartuig ingeschreven op een lijst van vaartuigen die mogen vissen; deze lijst wordt meegedeeld aan de autoriteiten van Angola die belast zijn met de controle op de visserij. Van de definitieve vergunning kan per fax een kopie worden verkregen. Deze kopie moet dan steeds aan boord zijn.
- f) De geldigheidsduur van de vergunning bedraagt ten minste één maand en kan worden verlengd.
- g) Elk vaartuig wordt vertegenwoordigd door een door het Ministerie van Visserij erkende agent met officiële verblijfplaats in Angola.
- h) De autoriteiten van Angola delen vóór de inwerkingtreding van dit Protocol mee welke bankrekeningen en munteenheden dienen te worden gebruikt bij de betaling van de rechten.
- i) Een vergunning betreft de visserij op horsmakreel en makreel. De bijvangsten van andere soorten mogen ten hoogste 10 % bedragen.

B. RECHTEN

Het recht wordt vastgesteld op 2 ecu/GT per maand.

Na deze periode worden de voorwaarden voor het uitoefenen van de visserij vastgesteld in overleg tussen de reders en de autoriteiten van Angola, waarbij wordt uitgegaan van de resultaten van de proefperiode.

C. OVERLADING

Elke overlading moet acht dagen van tevoren ter kennis worden gebracht van de bevoegde visserijautoriteiten van Angola en moet plaatsvinden in een van de baaien van Loeanda/Lobito in aanwezigheid van de belastingautoriteiten van Angola.

Een kopie van de documenten met betrekking tot overladingen moet 15 dagen vóór het einde van elke maand voor de daaraan voorafgaande maand worden toegezonden aan de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij.

D. VANGSTAANGIFTEN

- a) Voor deze vaartuigen moeten aan het einde van elke visreis via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen de volgens het model in aanhangsel 6 opgestelde vangstaangiften aan het Onderzoekinstituut voor de Visserij in Loeanda worden toegezonden.

Bovendien moet voor elk vaartuig een maandelijks verslag bij het Kabinet voor het Plan bij het Ministerie van Visserij worden ingediend waarin wordt opgegeven welke hoeveelheden in de loop van de maand zijn gevangen en welke hoeveelheden op de laatste dag van de maand aan boord waren. Dit verslag moet uiterlijk op de 45e dag na de betrokken maand worden ingediend.

- b) Als deze vaartuigen de visserijzone van Angola wensen te verlaten, moeten zij daarvoor toestemming hebben van de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij en moeten zij de vangst aan boord laten controleren.

Angola behoudt zich het recht voor om, als niet aan deze verplichting wordt voldaan, de sancties toe te passen waarin door de Angolese wetgeving wordt voorzien.

E. VISSERIJZONES

Vaartuigen waarmee op pelagische soorten wordt gevist, hebben toegang tot alle wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Republiek Angola, buiten de zone van 12 zeemijl.

F. AANMONSTERING VAN ZEELIEDEN

Tijdens de proefperiode hoeven de vaartuigen die op pelagische soorten vissen, geen Angolese zeelieden aan boord te nemen.

G. WETENSCHAPPELIJKE WAARNEMERS

Ieder vaartuig kan worden verzocht een door het Ministerie van Visserij aangewezen en betaald wetenschappelijk functionaris aan boord te nemen.

Deze wetenschappelijke waarnemer geniet aan boord dezelfde behandeling als de officieren van het vaartuig. De wetenschappelijke waarnemer krijgt de beschikking over alle voorzieningen die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken. De inscheping en de werkzaamheden van de wetenschappelijke waarnemer mogen de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen.

Als vergoeding voor de kosten die Angola voor de waarnemers aan boord van de vaartuigen maakt, betalen de reders 15 ecu per dag dat de waarnemer aan boord is. Een wetenschappelijk waarnemer blijft ten hoogste voor de duur van een zeereis aan boord van een vaartuig.

H. INSPECTIE EN CONTROLE

Op verzoek van de Angolese autoriteiten moeten vaartuigen uit de Gemeenschap die in het kader van de Overeenkomst vissen, iedere met inspectie en controle van de visserij belaste Angolese ambtenaar aan boord toelaten om zijn taken te vervullen; zij moeten er daarbij voor zorgen dat alles vlot verloopt.

Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan voor de vervulling van hun taken nodig is.

I. BRANDSTOFVOORZIENING, REPARATIES EN ANDERE VORMEN VAN DIENSTVERLENING

Voor alle vaartuigen die op grond van deze Overeenkomst in de visserijzone van Angola vissen, moeten brandstof- en watervoorziening, onderhoud en reparaties in de scheepswerf zoveel mogelijk in Angola plaatsvinden.

Bij gelijke condities dient de bemanning te worden vervoerd door de nationale luchtvaartmaatschappij van Angola.

De voorziening van brandstof mag niet gebeuren op andere plaatsen dan de rede van Loeanda of Lobito, tenzij toestemming is verleend door de Dienst Inspectie en Controle van het Ministerie van Visserij.

J. MAASWIJDTE

De minimummaaswijdte is vastgesteld in de nationale wetgeving.

K. PROCEDURE BIJ AANHOUDING VAN VAARTUIGEN

Als vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat van de Gemeenschap in de visserijzone van Angola waarvoor deze Overeenkomst van toepassing is, worden aangehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Loeanda daarvan binnen 48 uur in kennis gesteld. Zij ontvangt tegelijk een verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.

*Aanhangsel 1***AANVRAAG VOOR EEN VERGUNNING VOOR DE VISSERIJ OP GARNALEN EN DEMERSALE
SOORTEN IN DE WATEREN VAN ANGOLA****DEEL A**

1. Naam van de eigenaar/reder:
2. Nationaliteit van de eigenaar/reder:
3. Kantooradres van de eigenaar/reder:
.....
.....
4. Chemische additieven die mogen worden gebruikt (merknaam en samenstelling):
.....
.....
.....

DEEL B*(Voor elk vaartuig in te vullen)*

1. Geldigheidsstermijn:
2. Naam van het vaartuig:
3. Bouwjaar:
4. Oorspronkelijk onder de vlag van:
5. Momenteel onder de vlag van:
6. Onder deze vlag varende sinds:
7. Jaar van aankoop:
8. Haven en registratienummer:
9. Visserijmethode:
10. Brutoregister-tonnage:
11. Radio-oproepletters:
12. Lengte over alles (m):
13. Breedte (m):
14. Diepte (m):
15. Bouwmateriaal van de romp:
16. Motorvermogen (rpk):
17. Snelheid (knopen):
18. Capaciteit van de koelruimte:
19. Capaciteit brandstoftanks (m³):
20. Capaciteit visruimen (m³):
21. Kleur van de romp:
22. Kleur van de bovenbouw:

23. Communicatieapparatuur aan bord:

Type	Merk	Vermogen (watt)	Bouwjaar	Frequentie	
				Ontvangen	Zenden

24. Navigatie- en opsporingsapparatuur aan boord:

Type	Merk	Model	Bereik

25. Naam van de kapitein:

26. Nationaliteit van de kapitein:

Als bijlage toe te voegen:

- drie kleurenfoto's van het vaartuig (zijaanzicht);
- schets en uitvoerige beschrijving van het gebruikte vistuig;
- document waaruit blijkt dat de vertegenwoordiger van de reder gemachtigd is deze aanvraag te ondertekenen.

.....
(Datum van aanvraag)

.....
(Handtekening van de vertegenwoordiger van de reder)

*Aanhangsel 2***AANVRAAG VOOR EEN VERGUNNING VOOR DE VISSERIJ OP TONIJNACHTIGEN IN DE
WATEREN VAN ANGOLA****DEEL A**

1. Naam van de reder:
2. Nationaliteit van de reder:
3. Kantooradres van de reder:
.....
.....

DEEL B*(Voor elk vaartuig in te vullen)*

1. Geldigheidstermijn:
2. Naam van het vaartuig:
3. Bouwjaar:
4. Oorspronkelijk onder de vlag van:
5. Momenteel onder de vlag van:
6. Onder deze vlag varende sinds:
7. Jaar van aankoop:
8. Haven en registratienummer:
9. Visserijmethode:
10. Brutoregistertonnage:
11. Radio-oproepletters:
12. Lengte over alles (m):
13. Breedte (m):
14. Diepte (m):
15. Bouwmateriaal van de romp:
16. Motorvermogen (rpk):
17. Snelheid (knopen):
18. Capaciteit kajuiten:
19. Capaciteit brandstoftanks (m³):
20. Capaciteit visruimen (m³):
21. Vriescapaciteit (ton/24 uur) en invriessysteem:
.....
22. Kleur van de romp:
23. Kleur van de bovenbouw:

24. Communicatieapparatuur aan boord:

Type	Merk	Model	Vermogen (watt)	Bouwjaar	Frequentie	
					Ontvangen	Zenden

25. Navigatie- en opsporingsapparatuur aan boord:

Type	Merk	Model

26. Ingeschakelde hulpvaartuigen (voor elk vaartuig):
- 26.1. Brutoregister tonnage:
- 26.2. Lengte over alles (m):
- 26.3. Breedte (m):
- 26.4. Diepte (m):
- 26.5. Bouwmateriaal van de romp:
- 26.6. Motorvermogen (rpk):
- 26.7. Snelheid (knopen):
27. Hulpapparatuur voor de opsporing van vis (zelfs indien niet aan boord geïnstalleerd):
28. Thuishaven:
29. Naam van de kapitein:
30. Nationaliteit van de kapitein:

Als bijlage toe te voegen:

- drie kleurenfoto's van het vaartuig (zij aanzicht), van de hulpvaartuigen en van de hulpapparatuur voor de opsporing van vis;
- schets en uitvoerige beschrijving van het gebruikte vistuig;
- document waaruit blijkt dat de vertegenwoordiger van de reder bevoegd is deze aanvraag te ondertekenen.

.....
(Datum van aanvraag)

.....
(Handtekening van de vertegenwoordiger van de reder)

Aanhangsel 3.1

LOGBOEK

(voor alle vaartuigen voor de visserij met de demersale trawl)

INSTITUTO DE INVESTIGAÇÃO PESQUEIRA

Trek	(13)	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.
Datum	(14)					
Lengtegraad	(15)					
Breedtegraad	(16)					
Diepte (m)	(17)					
Duur (h)	(18)					
Totale vangst (kg)	(19)					

1. Carapau					
2. Sardinelas					
3. Espadas					
4. Marionga					
5. Cachucho					
6. Tico tico					
7. Dentão					
8. Bicuda					
9. Pescada					
10. Calafate					
11. Corvinas					
12. Dentinho					
13. Roncador					
14. Raias					
15. Tubarões					
16. Camarões					
17. Chocos					
18. Lulas					

Totale hoeveelheid verwerkte vis (kg)

Soort	Geheel	Filets	Ontkopt

Teruggewooide vis

[illegible]

Aanhangsel 3.2

GEGEVENS BETREFFENDE DE VISREIS

Radio-roepletters (1)	Datum		Vertrek (6)	Aankomst (7)
Registratienummer (2)	Haven			
Naam van het vaartuig (3)	Naam en handtekening van de kapitein (8)			
Nationaliteit (4)				
Reder (5)				

VISTUIGEN (Duid het vistuig aan en vermeld de afmetingen) (9)

Vistuig	Bovenpees (m) (g)	Onderpees (m)	Maaswijde kuil (mm)
Demersale trawl (a)			
Pelagische trawl (b)			
Garnalennet (c)			
Ringnet (d)	Boeilijn	Diepte (m)	
Beuglijn (e)	Lengte (m)	Aantal haken	
Kieuwnet/schakelnet (f)	Lengte (m)	Diepte (m)	
Andere (specificeer)			

VOORNAAMSTE SOORTEN WAAROP WORDT GEVIST (Geef naam of nummer aan) (10)

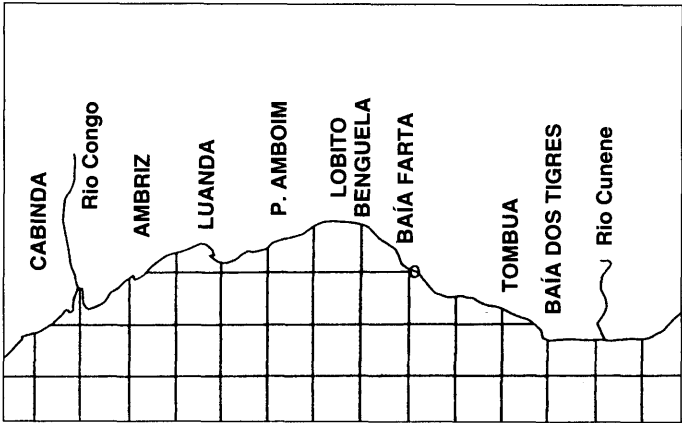
--	--

Duid op het hiernaast vermelde kaartje het TOTALE AANTAL VISDAGEN in elk vak aan (11)

--

TOTALE VANGSTEN IN KG (Gewicht van de totale vangst aan boord van het vaartuig) (12)

--



Aanhangsel 4.1

LOGBOEK

(voor alle vaartuigen voor de garnalenvisserij)

INSTITUTO DE INVESTIGAÇÃO PESQUEIRA

Trek	(13)	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.
Datum	(14)					
Breedtegraad	(15)					
Lengtegraad	(16)					
Diepte (m)	(17)					
Duur (h)	(18)					
Totale vangst (kg)	(19)					

1. Gamba					
2. Alistado					
3. Carabineiro					
4. Lagostinho					
5. Caranguejo					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					

NB: Raadpleeg de bijlage voor bevestiging van de gebruikelijke naam van een soort in uw taal.

Totale hoeveelheid verwerkte vis (kg)

Soort	Ontkopt	Andere

Teruggegooide vis

[illegible]

Aanhangsel 4.2

GEGEVENS BETREFFENDE DE VISREIS

Radio-roepletters (1)			Datum	Vertrek (6)	Aankomst (7)
Registratienummer (2)			Haven		
Naam van het vaartuig (3)			Naam en handtekening van de kapitein (8)		
Nationaliteit (4)					
Reder (5)					

VISTUIGEN (Duid het vistuig aan en vermeld de afmetingen) (9)

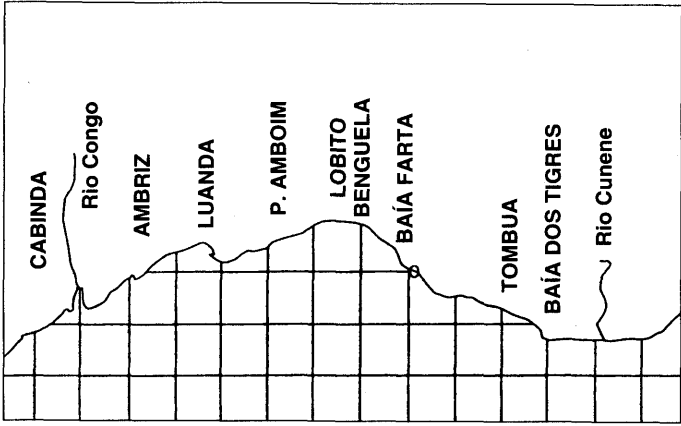
Vistuig	Bovenpees (m) (g)	Onderpees (m)	Maaswijdte kuil (mm)
Demersale trawl (a)			
Pelagische trawl (b)			
Garnalennet (c)			
Ringnet (d)	Bocilijn	Diepte (m)	
Beuglijn (e)	Lengte (m)	Aantal haken	
	Lengte (m)	Diepte (m)	
Kieuwnet/schakelnet (f)			
Andere (specificeer)			

VOORNAAMSTE SOORTEN WAAROP WORDT GEVIST (Geef naam of nummer aan) (10)

--	--

Duid op het hiernaast vermelde kaartje het TOTALE AANTAL VIDSAGEN in elk vak aan (11)

TOTALE VANGSTEN IN KG (Gewicht van de totale vangst aan boord van het vaartuig) (12)
--



Aanhangsel 6

STATISTISCHE GEGEVENS BETREFFENDE DE VISSERIJ OP PELAGISCHE SOORTEN

MINISTERIE VAN VISSERIJ

Naam van het vaartuig		Motorvermogen:		Maand:		Jaar:	
Nationaliteit (vlag)		Bruto Registerton (brt)		Visserijmethode		Thuishaven	

Datum	Visserijzone		Aantal trekken	Aantal Visserijuren	Soorten (kg)			Totaal
	Lengtegraad	Breedtegraad			Makreel en horsmakreel		Andere soorten	
					Makreel	Horsmakreel		
1)								
2)								
3)								
4)								
5)								
6)								
7)								
8)								
9)								
10)								
11)								
12)								
13)								
14)								
15)								
16)								
17)								
18)								
19)								
20)								
21)								
22)								
23)								
24)								
25)								
26)								
27)								
28)								
29)								
30)								
31)								
TOTAAL								

PROTOCOL

tot vaststelling van visserijrechten en de financiële tegenprestatie bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe inzake de visserij voor de kust van Sao Tomé en Príncipe, voor de periode van 1 juni 1996 tot en met 31 mei 1999 ⁽¹⁾

Artikel 1

De in artikel 2 van de Overeenkomst bedoelde visserijrechten worden voor een periode van drie jaar, ingaande op 1 juni 1996, toegekend voor 37 vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen, zeven vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en 25 vaartuigen voor de tonijnvisserij met de drijflijn.

Artikel 2

1. De in artikel 6 van de Overeenkomst bedoelde financiële tegenprestatie wordt voor de in artikel 1 bedoelde periode vastgesteld op 1 800 000 ecu, te betalen in drie gelijke jaarlijkse tranches. De met dit bedrag overeenkomende vangsten voor de wateren van Sao Tomé en Príncipe bedragen 9 000 ton tonijn per jaar. Indien de vangst van tonijn in de wateren van Sao Tomé en Príncipe door vissersvaartuigen van de Gemeenschap hoger uitkomt dan de genoemde hoeveelheid, wordt het vorenstaande bedrag verhoogd met 50 ecu per bijkomende ton.

2. De besteding van deze tegenprestatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de Regering van de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe. De tegenprestatie wordt overgemaakt op een rekening bij de Nationale Bank van Sao Tomé en Príncipe.

Artikel 3

1. Naast het in artikel 2 vastgestelde bedrag, zal de Gemeenschap tijdens de in artikel 1 bedoelde periode een bedrag van 187 500 ecu betalen voor wetenschappelijke en technische programma's die met name op verbetering van de kennis van de visbestanden en de biologische rijkdommen in de exclusieve economische zone van Sao Tomé en Príncipe zijn gericht.

2. De bedoelde programma's worden gezamenlijk uitgewerkt door de bevoegde instanties van Sao Tomé en Príncipe en van de Gemeenschap, die, in voorkomend geval, deelneemt aan de uitvoering ervan. Na goedkeuring van de inhoud worden de programma's gefinancierd via overmaking van de betrokken bedragen op een door de bevoegde instanties van Sao Tomé en Príncipe aangegeven bankrekening.

3. De bevoegde instanties van Sao Tomé en Príncipe doen de diensten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen een verslag toekomen over de uitvoering van de goedgekeurde programma's en de behaalde resultaten. De Commissie van de Europese Gemeenschappen behoudt zich het recht voor de instanties van Sao Tomé en Príncipe om aanvullende wetenschappelijke informatie te verzoeken.

Artikel 4

1. De twee partijen zijn het erover eens dat de verbetering van de vakbekwaamheid en kennis van de bij de zeevisserij betrokken personen essentieel is voor het succes van hun samenwerking. Daarom zal de Gemeenschap, naast de betaling van het in artikel 2 vastgestelde bedrag:

- a) het nodige doen om onderdanen van Sao Tomé en Príncipe te helpen bij het vinden van opleidingsmogelijkheden in de Lid-Staten en zal zij te dien einde een bedrag van 35 000 ecu aan beurzen beschikbaar stellen voor studie en praktijkonderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie die betrekking hebben op de visserij. Deze beurzen mogen eveneens worden gebruikt in Staten waarmee de Gemeenschap een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten;
- b) de kosten van deelneming van Sao Tomé en Príncipe aan de werkzaamheden in het kader van het Regionaal Comité voor de visserij in de Golf van Guinee en ICCAT dekken, voor een bedrag van 90 000 ecu;
- c) de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij voor haar rekening nemen, voor een bedrag van 62 500 ecu.

2. Deze bedragen worden in drie gelijke jaarlijkse tranches overgemaakt op een door het Ministerie van Landbouw en Visserij aangegeven bankrekening. Dit ministerie voert het beheer over al de langs deze weg gefinancierde acties als bedoeld in lid 1, en doet de diensten van de Commissie een gedetailleerd verslag over de besteding van deze middelen toekomen.

Artikel 5

Ingeval de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 3 bedoelde betalingen niet verricht, kan de toepassing van dit Protocol worden geschorst.

⁽¹⁾ Zie Besluit 96/623/EG (PB nr. L 279 van 31. 10. 1996, blz. 30).

Artikel 6

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe inzake de visserij voor de kust van Sao Tomé en Príncipe wordt ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit Protocol.

Artikel 7

Dit Protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 1 juni 1996.

BIJLAGE

Voorwaarden voor de uitoefening van de visserij in de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe voor vaartuigen van de Gemeenschap

1. Procedures voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen, als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst:

De bevoegde instanties van de Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sao Tomé en Príncipe, uiterlijk 20 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn, bij het Ministerie van Landbouw en Visserij van Sao Tomé en Príncipe een aanvraag in voor elk vaartuig dat in het kader van de Overeenkomst de visserij wenst te beoefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de Regering van de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (aanhangel 1).

De vergunningen worden binnen een termijn van 20 dagen na indiening van de aanvraag door de autoriteiten van Sao Tomé en Príncipe via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sao Tomé en Príncipe aan de reders of hun vertegenwoordigers afgegeven.

De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig; zij is niet overdraagbaar. Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen kan de vergunning voor een vaartuig echter worden vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken, en in geval van overmacht wordt dit verzoek steeds ingewilligd. De reder van het te vervangen vaartuig zendt de geannuleerde vergunning via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sao Tomé en Príncipe aan het Ministerie van Landbouw en Visserij van Sao Tomé en Príncipe.

Op de nieuwe vergunning worden vermeld:

- de datum van afgifte;
- het feit dat deze vergunning een vergunning voor een ander vaartuig vervangt en geldt voor de resterende geldigheidsduur van de vervangen vergunning.

In dat geval zijn niet opnieuw forfaitaire visrechten als bedoeld in punt 5 verschuldigd.

De vergunning moet steeds aan boord zijn. Zodra de autoriteiten van Sao Tomé en Príncipe de kennisgeving van de Commissie van de Europese Gemeenschappen hebben ontvangen dat het voorschot is betaald, wordt het vaartuig evenwel opgenomen op een lijst van vaartuigen die gerechtigd zijn om te vissen; deze lijst wordt aan de controleautoriteiten van Sao Tomé en Príncipe meegedeeld. In afwachting van de eigenlijke vergunning kan een afschrift van de voorlopige vergunning worden verkregen per fax. Dit afschrift wordt aan boord bewaard.

2. De vergunningen hebben een geldigheidsduur van een jaar. Zij kunnen worden verlengd.
3. De rechten bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst bedragen 20 ecu per ton vis die in de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe wordt gevangen.
4. De bevoegde instanties van Sao Tomé en Príncipe delen alle gegevens mee betreffende de wijze van betaling van de visrechten en met name de te gebruiken bankrekeningen en valuta.
5. De vergunningen worden afgegeven nadat op een rekening bij de Nationale Bank van Sao Tomé en Príncipe een forfaitair bedrag is overgemaakt van 3 000 ecu per jaar voor ieder vriesschip voor de tonijnvisserij met de zegen en van 500 ecu per jaar voor ieder vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel of de drijflijn; dit komt overeen met de rechten voor:
 - 150 ton tonijn per jaar voor vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen;
 - 25 ton vis per jaar voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel of de drijflijn.
6. De vaartuigen van de Gemeenschap moeten voor iedere visreis in de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe een ICCAT-logboekformulier bijhouden van het in aanhangsel 2 opgenomen model, zelfs als er niets wordt gevangen.

Voor periodes waarin de vaartuigen buiten de wateren van Sao Tomé en Príncipe hebben verbleven, moet op het bovenbedoelde formulier de vermelding „Buiten EEZ Sao Tomé en Príncipe” worden aangebracht.

De logboekformulieren moeten uiterlijk 15 werkdagen na het binnenlopen in een haven aan het Ministerie van Landbouw en Visserij worden toegezonden.

Een afschrift ervan wordt gericht aan de onder punt 7, derde alinea, hierna genoemde wetenschappelijke instellingen en aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sao Tomé en Príncipe.

7. De definitieve afrekening van de rechten die voor een kalenderjaar verschuldigd zijn, wordt door Sao Tomé en Príncipe opgemaakt aan de hand van de vangstaangiften per vaartuig en alle andere dienstige inlichtingen.

De definitieve afrekening voor een kalenderjaar wordt tegen 31 maart van het volgende jaar toegezonden aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die ze terzelfder tijd aan de reders en aan de nationale autoriteiten van de betrokken Lid-Staten doorzendt tegen uiterlijk 15 april.

Reders die de afrekening van Sao Tomé en Príncipe betwisten, kunnen zich ter verificatie van de vangstgegevens wenden tot de bevoegde wetenschappelijke instellingen, zoals het Institut français de Recherche Scientifique pour le Développement en Coopération (ORSTOM) en het Spaanse Instituut voor Oceanografie (IEO), en plegen vervolgens overleg met de autoriteiten van Sao Tomé en Príncipe om tegen uiterlijk 15 mei van het lopende jaar de definitieve afrekening vast te stellen. Indien de reders tegen die datum geen bezwaar maken, wordt de door Sao Tomé en Príncipe opgemaakte afrekening als definitief beschouwd. De Lid-Staten doen de definitieve afrekening van hun vloot aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen toekomen.

Eventuele bijkomende rechten dienen uiterlijk tegen 31 mei van hetzelfde jaar door de reders te worden overgemaakt op een rekening van de Nationale Bank van Sao Tomé en Príncipe.

Als het bedrag van de definitieve afrekening lager is dan het in punt 5 bedoelde voorschot, wordt het verschil evenwel niet terugbetaald aan de reder.

8. De vaartuigen van de Gemeenschap dienen telkens binnen drie uur na het binnenvaren en het verlaten van de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe en om de drie dagen gedurende de periode waarin zij in de zone actief zijn, hun positie en de aan boord aanwezige hoeveelheden vis mee te delen aan de autoriteiten van Sao Tomé en Príncipe, bij voorkeur per fax of, bij gebrek daaraan, via de radio. Het faxnummer en de radiofrequentie worden meegedeeld bij de afgifte van de vergunning.

Een kopie van de faxberichten of van de opname van de radioberichten wordt door de autoriteiten van Sao Tomé en Príncipe en door de reders bewaard totdat de onder punt 7 bedoelde definitieve afrekening door beide partijen is goedgekeurd.

Vaartuigen die in de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe vissen zonder de nodige meldingen te hebben gedaan aan de autoriteiten, worden aangemerkt als vaartuigen zonder vergunning.

9. De vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen zorgen ervoor dat hun eventuele bijvangsten tegen in onderling overleg overeengekomen prijzen kunnen worden afgenomen door de instanties van Sao Tomé en Príncipe.

10. Op verzoek van de instanties van Sao Tomé en Príncipe nemen de vaartuigen waarnemers aan boord. De waarnemers mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is voor een steekproefsgewijs onderzoek van de vangst. De kapitein verleent de waarnemer alle faciliteiten die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taak aan boord. De lonen en de sociale-zekerheidsbijdragen van de waarnemers zijn ten laste van de bevoegde instanties van Sao Tomé en Príncipe. Wanneer een waarnemer in een derde land aan boord wordt genomen, zijn de reiskosten ten laste van de reder. Als een vaartuig voor de tonijnvisserij met een waarnemer van Sao Tomé en Príncipe aan boord de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe verlaat, moet het nodige worden gedaan opdat de waarnemer zo spoedig mogelijk naar Sao Tomé en Príncipe kan terugkeren, op kosten van de reder.

Bij die gelegenheid nemen de reders van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen op verzoek van de instanties van Sao Tomé en Príncipe maatregelen om uit Sao Tomé en Príncipe afkomstige zeelieden aan te monteren, namelijk voor alle vaartuigen uit de Gemeenschap voor de tonijnvisserij met de zegen samen ten hoogste drie, en nooit meer dan één per vaartuig. De arbeidsvoorwaarden en lonen worden vastgesteld via besprekingen tussen de reders en de vertegenwoordigers van de zeelieden.

11. De door ICCAT aanbevolen internationale normen op het gebied van de tonijnvisserij zijn van toepassing.
12. Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat van de Gemeenschap en die de visserij uitoefenen in het kader van deze Overeenkomst, in de visserijzone van Sao Tomé en Príncipe worden aangehouden, wordt de Delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sao Tomé en Príncipe daarvan binnen een termijn van 48 uur in kennis gesteld.

Een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding moet haar uiterlijk 72 uur na het voorval ter beschikking worden gesteld.

Aanhangsel 1

DEMOCRATISCHE REPUBLIEK SAO TOMÉ EN PRÍNCIPE

MINISTERIE VAN HANDEL, INDUSTRIE, TOERISME EN VISSERIJ

AANVRAAG VOOR EEN VISVERGUNNING Nr. ...

Naam van de aanvrager:
Adres van de aanvrager:
.....
Naam en adres van de reder van het vaartuig:
.....
Eventueel, naam en adres van de vertegenwoordiger van de reder in Sao Tomé en Príncipe:
.....
Naam van het vaartuig:
Type van het vaartuig:
Land van registratie:
Registratiehaven en -nummer:
Identificatieletters en -cijfers van het vaartuig:
Roepletters en frequentie van de radio:
Lengte van het vaartuig:
Breedte van het vaartuig:
Motortype en -vermogen:
Laadvermogen:
Minimumbemanning:
Visserijmethode:
Betrokken vissoorten:
.....
Gewenste geldigheidsduur:

„Hierbij verklaar ik dat deze gegevens juist zijn.

Ik ben op de hoogte van zowel de in de Democratische Republiek Sao Tomé en Príncipe geldende wetgeving op het gebied van de zeevisserij als de in internationaal verband geldende voorschriften, die ik onderschrijf, en verbind mij ertoe de bedoelde wetgeving en voorschriften in acht te nemen en te doen in acht nemen.”

Datum:

DE AANVRAGER

.....

